

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №105(130) ГРУДЕНЬ 2021 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>
<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

Єдина Країна

Єдина Страна

Вітаємо із Новим роком та Різдвом Христовим!

Ось і закінчується ще один календарний рік. Він був особливим для кожного з нас: надзвичайно насиченим, складним та хвилюючим, але й приємним, вагомим, плідним на значні здобутки і яскраві перемоги.

Новий рік – це світле, радісне, важливе й багатогранне свято, коли ми аналізуємо прожитий час і з надією будуємо плани на майбутнє. Щиро зичу вам насаги, сили та вмінь втілити задумане. Нехай кожен день наполегливої праці буде ефективним, а кожна мить життя – наповнена любов'ю до ближнього.

Дякую вам за все те, що ви робите на благо нашого колективу, своєї родини, країни. Бажаю вам творчих успіхів і професійного росту, сімейного благополуччя та звичайного людського щастя. Щоб ваше особисте життя тільки надиха-

ло на нові звершення, а робота стимулювала до добробуту й достатку, приносила насолоду і була тільки в радість.

Завжди наповнюйтесь оптимізмом та радо даруйте його людям. Здоров'я міцного, енергійності, стійкості духу, високого професіоналізму, реалізації планів і нових ідей вам у Новому році. Нехай успіх супроводжує вас у добрих намірах, будь-яка справа має тільки позитивний результат і ніяка перешкода не стане на заваді у досягненні наміченої мети й здійсненні бажаного!

Щасливого Нового року та Різдвяних свят!

Божої благодаті, миру й злагоди у ваші родини.

Директор ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ»
Дмитрик Олександр Дмитрович

Реалізація програми | EU4Skills

КРАЩІ НАВИЧКИ ДЛЯ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

МОДУЛІ САМОНАВЧАННЯ ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ

Проект «EU4Skills кращі навички для сучасної України» – це програма підтримки реформи професійно-технічної освіти в Україні. Програму підтримують ЄС та його країни-члени: Німеччина, Фінляндія, Польща та Естонія.

EU4Skills підтримує реформу професійно-технічної освіти в Україні, маючи на меті зробити навчання таким, що відповідатиме вимогам ринку праці, та допомогти молоді й дорослим реалізувати власний потенціал

EU4Skills реалізує великий пакет заходів із підтримки різних аспектів реформи профтехосвіти.

Так з грудня 2020 року проводиться навчання з метою покращення цифрових навичок викладачів, майстрів виробничого навчання та управлінського персоналу закладів профтехосвіти, тренінги для керівників закладів П(ПТ)О, EU4Skills Коучинг з якості. Реалізовувалася програма підготовки викладачів для 4 професій у сфері готельно-ресторанного господарства. Загалом в нашому навчальному закладі такі навчання пройшли 64 особи, з них адміністрація – 7, викладачі – 31, майстри виробничого навчання – 26.

14 травня 2021 р. відбувся візит ключового експерта Національного агентства освіти Фінляндії (EDUFI) Пасі Рейнікайнена.

Він ознайомився із матеріально-технічною базою освітнього закладу, зокрема була презентована діяльність Навчально-практичних центрів сучасних ІТ-технологій, ІТ-лабораторії, STEM-лабораторії, лабораторії мережевої та інформаційної безпеки, музейного комплексу. Крім сучасних кабінетів та лабораторій, Пасі Рейнікайнен мав можливість оцінити рівень професійних практичних навичок, які демонстрували здобувачі освіти на організованих у закладі майстер-класах.

23 червня 2021 р. було проведено Відеозйомку для youtube-серіалу, де було висвітлено роботу навчального закладу з організації дистанційного (змішаного) навчання для використання на сайті МОН.

Одним із напрямків зазначеного проекту є «Модернізація інфраструктури системи професійно-технічної освіти в Україні», він спрямований на оновлення та модернізацію обладнання та інфраструктури закладів професійно-технічної освіти в Україні. Тому 7 вересня 2021 р. Український фонд соціальних

інвестицій (УФЦІ) разом із Державним професійно-технічним навчальним закладом «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» та Вінницькою обласною державною адміністрацією заключили меморандум з метою об'єднання зусиль задля модернізації інфраструктури ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» у рамках реалізації фінансованого Європейським Союзом через Німецький банк розвитку KfW Проекту «EU4Skills: Модернізація інфраструктури системи професійно-технічної освіти в Україні».

Відповідно до підписаного меморандуму, у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі планується проведення ремонтних робіт та закупівля обладнання на суму 1,15 млн євро. За ці кошти буде оновлено та облаштовано технікою навчальні лабораторії закладу за професіями: «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення» та «Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин».

Питанню реформування професійно-технічної освіти наразі надається вкрай важливе значення. Модернізація цієї галузі дасть додаткові інструменти для якісної підготовки фахівців та введе її на зовсім інший рівень уваги в суспільстві. Сучасне обладнання і технології допоможуть закладу відповідати вимогам та викликам часу.

У рамках програми ЄС «EU4Skills: Кращі навички для сучасної України» 22 жовтня відбувся профорієнтаційний захід «ТЕСТ-ДРАЙВ ПРОФЕСІЙ ДЛЯ ДІВЧАТ», були проведені майстер-класи з опанування професій, які здобуває молодь.

Програмою «Кращі навички для сучасної України» проведено конкурсний відбір пілотних закладів П(ПТ)О для реалізації мікропроектів, пов'язаних із впровадженням компетентнісного підходу у закладах П(ПТ)О. Одним із закладів, який візьме участь, є наше училище з концепцією розвитку «ОСВІТНІЙ ХАБ».

Серед 60 шкіл та 20 закладів профосвіти, які проходять оцінку впровадження цифрових технологій за допомогою онлайн-інструменту SELFIE є і наш заклад. SELFIE – це безкоштовний онлайн-інструмент, який допомагає оцінити, як використовуються цифрові технології для інноваційного та ефективного навчання. Завдяки SELFIE заклади освіти можуть зробити знімок того, як вони користуються цифровими технологіями, враховуючи погляди вчителів, учнів, керівників шкіл

та інших закладів освіти. Цей процес самооцінки може допомогти розпочати діалог у закладі щодо потенційних сфер для покращення. SELFIE також дає змогу освітньому закладу відстежувати свій прогрес із часом.

9 грудня 2021 р. відбулись громадські консультації щодо заходів проекту «EU4Skills: Модернізація інфраструктури системи професійно-технічної освіти в Україні».

У консультуваннях взяли участь викладачі, здобувачі освіти та їхні батьки, мешканці громади, представники громадсь-

Розробники навчальних програм

Викладачі та майстри

Керівники закладів П(ПТ)О

ких організацій та інші зацікавлені сторони. Як свідчить досвід ЄС, професійно-технічна освіта – це можливість для молодих людей повністю реалізувати власний потенціал. Тому ми впевнені, що участь нашого закладу у програмі EU4Skills сприятиме підготовці кваліфікованих кадрів для задоволення потреб ринку праці, а також стане поштовхом для розвитку та підвищення престижу не лише в регіоні, а й в Україні загалом.

Матеріал підготувала Щербанюк Л.О., викладач

Вже стало традицією в навчальному закладі проводити різноманітні заходи для визначення кращих здобувачів освіти в своїй професії або основних вмінь та навичок згідно із кваліфікаційною характеристикою. Не став винятком і цей рік. 16.12.2021 року відбувся II етап конкурсу друку сліпим десятипальцевим методом «Професіонал своєї справи», участь у якому взяли 40 здобувачів освіти з різних груп, курсів та професій.

У конференцзалі училища зібралися всі учасники конкурсу разом зі своїми наставниками. Слухали напутні слова директора Олександра Дмитровича Дмитрика та заступника директора з НВР Тютюнника Миколи Миколайовича, після яких відбулося жеребкування для визначення робочих місць. У лабораторіях витав дух

конкуренції та бажання перемогти. Претенденти були зосереджені та зібрані. Коли ми спостерігали за процесом набору, нам захоплювало подих.

Усі конкурсанти продемонстрували гарні результати.

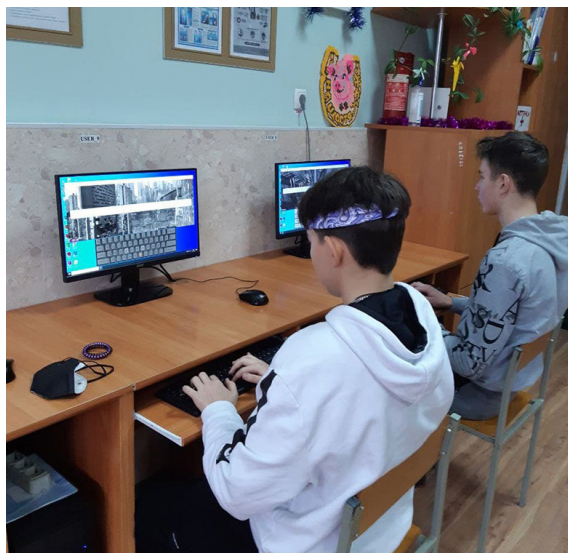
Призові місця посіли:

1 місце - Протасевич Артем, група №6;
2 місце - Маланчук Олександр, група №4, Новіцький Назар, група №10, Білоус Артем, група №7;
3 місце - Левчишин Леонід, група №13, Філіпенко Анна, група №16, Паленко Максим, група №6, Межвинський Ярослав, група №13.

Шановні конкурсанти, попереду наступні етапи конкурсу, продовжуйте поліпшувати свої результати. Бажаємо успіхів!

Березюк Л.В. та Гнатюк О.М., майстри виробничого навчання

КОНКУРС СЛІПОГО ДЕСЯТИПАЛЬЦЕВОГО МЕТОДУ «ПРОФЕСІОНАЛ СВОЄЇ СПРАВИ»

«ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА»

В Інтернеті всього три біди: дурні, віруси і спам.

Інтернет-технології стали звичною частиною життя дітей і молоді. Сучасна людина взаємодіє з ІТ-пристроями постійно – на навчанні, роботі, дома, у машині, кав'ярні й навіть у трамваї чи парку.

Використання всесвітньої мережі та нових технологій сьогодні супроводжується низьким рівнем культури безпеки, збільшенням онлайн-користувачів і залежністю від цифрової інфраструктури, поширенням небезпечного контенту, розвитком кібершайства, витоками інформації, втраченою даних, несанкціонованим доступом до інформації. З розширенням можливостей в онлайн зростають і ризики. Що може статися в реальному житті через безтурботну віртуальну поведінку? Чи знаємо ми про це?

Саме з метою вдосконалення інформаційної обізнаності, прищеплення учням любові до обраної професії, розвитку професійних знань, вмінь і навиків у сфері інформаційної безпеки, залучення якнайбільшої кількості учнів до позаурочної роботи, пов'язаної з інформаційними технологіями, з 15.11.2021 р. по 26.11.2021 р були проведені заходи в рамках декади, МК «Спеціальних інформаційних дисциплін» на тему: «Інформаційна безпека» під гаслом «У безпеці повинен бути зацікавлений кожен!».

Протягом декади кожен мав можливість ознайомитись із основними проблемами інформаційної безпеки та підвищити рівень власної інформаційної обізнаності.

Життя кожного з нас можна уявити, як гру з нескінченною боротьбою, вирішенням проблем та завдань заради досягнення заповітних цілей. Тому, у рамках декади, були проведені різні цікаві ігри, вікторини, конкурси фоторобіт, виховні заходи, всеукраїнські онлайн-олімпіади та конкурси, участь у яких взяли здобувачі освіти, що навчаються за різними професіями. Отож, відмітимо найкмітливіших, найактивніших та найнаполегливіших.

У рамках декади відбувся традиційний конкурс фоторобіт «Світ через об'єктив». Для участі у конкурсі приймалися креативні авторські фотороботи. Допускалася будь-яка графічна обробка власних фото, крім використання готових шаблонів. До участі були запрошені всі бажаючі. Протягом декади була можливість переглядати роботи учасників у групі Facebook «ВМВПУ фотоконкурс» та в Instagram vmpu_foto_contest.

Журі конкурсу, серед яких графічний дизайнер Стець О.А. та фотограф Стець Є.А. обрали найкращих у п'яти номінаціях.

У номінації «Чарівність природи» 1 місце розділили Нагірна Дар'я та Килимчук Ольга, з.о. гр.№17. 2 місце – Сніцар Тетяна, з.о. гр.№22, та Джуган Артемій, з.о. гр.№45. 3 місце – Семикрас Олександр, з.о. гр.№7, Чемес Олександра, з.о. гр.№17,

та Баран Оксана, з.о. гр.№33.

У номінації «Моменти життя» 1 місце розділили Сніцар Тетяна, з.о. гр.№22, та Джуган Артемій, з.о. гр.№45, 2 місце – Килимчук Ольга, з.о. гр.№17, 3 місце – Гут Тетяна, з.о. гр.№33, та Ситник Дар'я, з.о. гр.№3.

У номінації «Портрет» – 1 місце – Нагірна Дар'я, з.о. гр.№17, 2 місце розділили Надкернична Софія, з.о. гр.№16, та Гуцько Андрій, з.о. гр.№13. 3 місце – Сніцар Тетяна, з.о. гр.№22, та Килимчук Ольга, з.о. гр.№17.

У номінації «Анімалістичний стиль» 1 місце Сніцар Тетяна, з.о. гр.№17, 2 місце розділили Надкернична Софія, з.о. гр.№16, та Килимчук Ольга, з.о. гр.№17, 3 місце – Білаш Артем, з.о. гр.№46, та Хоца Яна, з.о. гр.№29.

У номінації «Міський пейзаж» 1 місце – Килимчук Ольга, з.о. гр.№17, 2 місце Чемес Олександра, з.о. гр.№17, 3 місце – Ветріла Кристина, з.о. гр.№16.

У номінації «Пейзаж» 1 місце – Полторак Владислав, з.о. гр.№7, 2 місце – Фіглярський Ілля, з.о. гр.№7, 3 місце – Семикрас Олександр, з.о. гр.№7.

Переможці конкурсу були нагороджені дипломами та сертифікатами учасника.

З метою підтримати усіх, хто цікавиться інформаційними технологіями та прагне вдосконалити навички медіаграмотності й критичного мислення, за сприяння викладачів Тетяни Чорби, Людмили Мельничук, Олександра Бури, Тетяни Нагірної, Тамари Черниш та Ірини Ластівки, було організовано участь здобувачів освіти груп 10, 16, 3, 45, 12, 7, 26, 24, 6 ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» у Всеукраїнському онлайн-конкурсі «#StopFake».

Завдання конкурсу покликано навчити учнів розрізняти фейки та інші підступні види інформаційних повідомлень в інтернеті, а також – дізнатися цікаві факти про інформаційне суспільство та передумови його появи.

Отож, ділимося результатами:

Диплом 1 ступеня: Саула Е., Пересунько Д., Функнер А., Надкернична С. (група 16), Маркевич В., Крапівін Р., Бортник Д., Гаджук О. (група 10), Гришук В. (група 3), Коновалова В., Колісник А., Галайчук М., Залісна Я., Джерело А., Калічева К. (група 12), Мартинюк М., Сивак А., Шевчук Є. (група 7), Череватов Н. (група 24), Швай-

дак Ю., Бажанов В. (група 6).

Диплом 2 ступеня: Прокопенко Д., Шевченко А., Шаміна А., Гаврилова О., Бойко І. (група 16), Новицький Н., Білоконний О. (група 10), Маковій К., Жук К. (група 3), Вовненко А. (група 45), Бурлака Д., Вітвіцька А. (група 12), Волинчук В., Валюк Д., Семикрас О. (група 7), Шепенюк В., Попов М., Келячус Д., Мартинюк О., Злотник Б. (група 6).

Диплом 3 ступеня: Філіпенко А., Сидорченко Г., Вечерко Б., Гринишина А., Лялюк Д., Ветріла К. (група 16), Московчук В., Садовий В., Січкач Д., Мазур В., Саула М., Нікітюк В., Петелько Д., Домченко Є., Ворончук Л., Бурдейний О. (група 10), Теплицький В., Ситник Д., Остраус Н., Паранюк А., Заброцька В., Дядюк Р., Алтапова В., Банделюк Д. (група 3), Джуган А., Аркуша Б., Біланчук Є. (група 45), Назімко О., Кватернюк Я., Черниш Б. (група 12), Семенюк О., Костюк Д., Коцюба Ю. (група 7), Кучеренко К., Гвоздецька Л., Кисельова А. (група 26), Гуцол О., Маринець М., Лісовий В., Фалалеев В., Коломієць О., Покришка Д. (група 6).

Викладцем Бурою О.М. було проведено турнір з інтелектуальної ІТ-гри Alias серед збірних команд учнів 2 курсу. Alias (Alias) – популярна командна гра сучасної молоді. Для перемоги треба максимально швидко пояснити свій команді зазначені слова без використання однокорених. Чим більше слів вгадано – тим швидше команда просувається до перемоги.

Лідерами стали:

- Команда «Світлячок», 1 місце;
- Команда «Капітошка», 2 місце;
- Команда «Іскра», 3 місце.

Варто відзначити цікавий конкурс-гру (із використанням онлайн-сервісу Classtime) «INFOQUEST» для учнів групи №12, який підготувала та провела викладач Щербанюк Л.О. Переможцями стали:

1 місце - Колісник А., 2 місце - Дмитрук Є., 3 місце - Коновалова В.

Цікавим та неординарним виявився цього року веб-квест «Як не стати овочем у соцмережах?». Здобувачі освіти виконали пізнавальні та пошукові завдання. І отримали не лише знання з інфограмотності для себе, а й дізналися багато нового для своєї родини та близьких щодо інфогієни у соціальних мережах. Навчилися розрізняти фейки, маніпуляції, вони тепер добре розуміють, на яких сайтах

можна брати інформацію, а де сайти-сміярки. Вітаємо переможців:

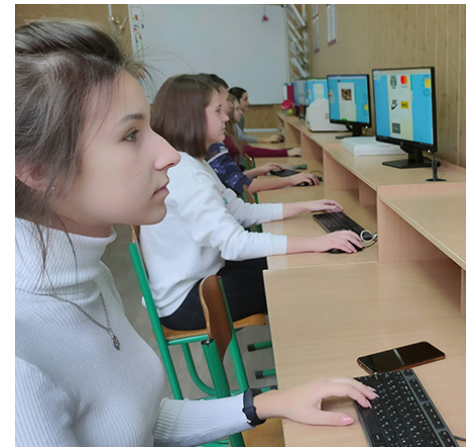
1 місце - Залізний Олег, з.о. гр.№44, 2 місце - Лановенко Андрій, з.о. гр.№13, 3 місце - Гвоздецька Любов, з.о. гр.№26.

У рамках декади була проведена онлайн-олімпіада «Ерудит». Учні відповідали на питання різної складності. До участі були запрошені здобувачі освіти чотирьох груп другого курсу. Найбільшу кількість балів набрали:

Джерело Анастасія, з.о. гр.№12, та Попов Максим, з.о. гр.№6.

У рамках декади здобувачі освіти мали змогу перевірити рівень володіння знаннями з кібербезпеки, пройшовши онлайн-вікторину «Кібербезпека».

У результаті, серед 60 учасників, переможцями стали:

1 місце – Гаврилова Олександра, з.о. гр.№16, 2 місце – Гринишина Анастасія, Саула Елеонора, з.о. гр.№16, Петелько Дмитро, Білоконний Олександр, з.о. гр.№10, 3 місце – Надкернична Софія, з.о. гр.№16, та Волошко Олександр, Маркевич Владислав, Крапівін Ростислав, з.о. гр.№10.

Для здобувачів освіти груп №41 та 18, що навчаються за професією «Кухар. Кондитер», було проведено онлайн ІТ-гру «Кава Online». В запеклій онлайн-боротьбі перемогу здобули:

1 місце – Десик Н., з.о. гр.№41, 2 місце – Бозняк К., з.о. гр.№41, та Довгань А., з.о. гр.№18, 3 місце – Красовський Д., з.о. гр.№41.

Протягом декади було проведено ряд виховних заходів у групах 16 та 10 із використанням інформаційних технологій під загальною тематикою «#STOP_SEXтинг», а також онлайн-тренінг «Безпека в інтернеті» для групи №3.

Сучасне життя навряд чи можна уявити без мережевих технологій. У майбутньому нас чекає щось нове і несподіване. А тому заходи, проведені в межах декади, якщо навіть не дають можливості бігти «попереду потягу», то, принаймні, сприяють активним крокам «у ногу з часом».

Щиро вітаємо переможців та всіх учасників конкурсів та заходів!

Мельничук Л.В., Чорба Т.О., викладачі спецдисципліни

НЕХАЙ ЖИТТЯ ПОВНИТЬСЯ РАДІСТЮ!

7 грудня 2021 року весь колектив нашого навчального закладу вітає із виходом на заслужений багатьма роками невтомної праці відпочинок майстра виробничого навчання Андрющенко Людмилу Степанівну.

Людмила Степанівна розпочала шлях майстра виробничого навчання Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища з 2002 року, віддала вихованню кваліфікованих кухарів й кондитерів 19 років та підготувала понад 250 професіоналів!

Самовіддана праця, життєва і творча енергія та блискучий талант педагога, людська тактовність та порядність, доброзичливість та скромність Людмили Степанівни заслужили глибоку шану всього колективу Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища.

За роки своєї професійної діяльності Людмила Степанівна неодноразово нагороджувалася подяками та почесними грамотами. Її люблять, поважають і цінують колеги, учні та численні випускники.

Шановна Людмилу Степанівно, ми захоплюємося Ва-

шим високим професіоналізмом, шануємо Ваш багатий досвід, вчимося у Вас оптимізму, працелюбності, наполегливості та людяності.

Бажаємо Вам міцного здоров'я, щасливого довголіття, зберегти на багато років невтомну жагу до великих звершень. Хай промені Вашої енергії та таланту зростають щедрим врожаєм здоров'я, добра, любові! Хай Боже благословення завжди буде з Вами та дарує несхибну Віру, Надію та Любов!

Людмилу Степанівно, нам дуже шкода розлучатися з Вами! Завдяки Вашій мудрості, досвіду, знанням і вражаючій працездатності наш колектив досяг великих успіхів. Сьогодні у вашому житті розпочався новий етап – вихід на пенсію! Ви зробили безцінний внесок у виховання та підготовку кваліфікованих працівників, стільки сил, енергії і любові віддали праці на благо країни! Але тепер настав час і державі подбати про Вас, а Вам — приділити більше уваги собі, подарувати радість спілкування з Вами близьким і друзям! Спасибі Вам за вашу самовіддану працю! Бажаємо залишатися такою ж активною людиною, з оптимізмом дивитися в майбутнє і насолоджуватися заслуженим відпочинком!

Мазур Р. А.

У цей пам'ятний для Вас день ми разом з Вами, разом з Вашими думками. Ви багато корисного зробили для нашого колективу. Ваша чарівність і мудрість допомагали багатьом в роботі і в житті. Ми проводимо Вас на заслужений відпочинок. Бажаємо Вам відмінного здоров'я, радості з дітьми та онуками. Бажаємо Вам завжди мати такий же запал і бути такою ж привабливою і чудовою. Щастя і здоров'я Вам і всій Вашій родині! Адже Ви завжди були найдосвідченішим і цінним співробітником для нас! Ми щиро віримо, що попереду Вас чекає новий цікавий життєвий досвід, адже не дарма кажуть, що вихід на пенсію – це початок нового життя!

Мартинюк Т. М.

Ось і прийшов той час, якого деякі бояться, а деякі радіють заслуженому відпочинку. Прийшла пора йти на пенсію. Ви дуже багато віддали цій роботі, не просто любили її, а жили нею. І сьогодні дуже шкода, що такий цінний і талановитий співробітник, йде від нас. Але, з іншого боку, Ви отримуєте можливість приділити більше часу родині, дітям і онукам. Ви сповна віддавали своїй професії, тепер прийшла пора країні віддати Вам честь. І подякувати за весь Ваш труд.

Маринич С. Г.

Дорога Людмилу Степанівно! Я пам'ятаю, як Ви прийшли і одразу стали невід'ємною частиною нашого колективу, така молода і приваблива. Кожен вік має свою приналежність. Тепер Ви шанований і заслужений у всіх розуміннях працівник і чудова душевна жінка! Не лякайтеся пенсії. Це новий етап в житті зі своїми можливостями. Вам не потрібно буде ходити на роботу, але для Вас завжди знайдеться робота до душі: виховання онуків, вирощування квітів, відвідування різних країн, подорожі. Цей етап у житті сповнений своїх принад. Ми всі, Ваші колеги і друзі, ніколи не забудемо Вас. Щастя і здоров'я Вам і всій Вашій родині!

Олійник Л. М.

Шановна Людмилу Степанівно, на Вашому рахунку багато перемог і заслуг, але ця, мабуть, найбільша заслуга усього життя. Вітаю з пенсією і від усієї душі бажаю залишатися бадьорою, енергійною, життєрадісною людиною, яка вміє мріяти, дивувати, радувати близьких і дарувати своєму серцю відраду. Нехай розміри Вашої пенсії з кожним разом зростають, нехай емоції Вашої душі з кожним днем стають яскравішими і щасливішими.

Пахолук О. М.

Вітаю з переходом на пенсію чудову жінку. Нехай життя ні на хвилину не стане нуднішим, нехай у Вашому житті буде багато щастя і добра, хай з кожним днем буде Ваше здоров'я міцнішим, бажаю бути коханою і чарівною скрізь і завжди.

Коломієць С. Г.

У той час, коли настала пора виходити на пенсію, прийміть мої теплі поздоровлення і найщиріші побажання щасливого довголіття! Нехай збудуться мрії, хай кожен день ясніє найкращим, що тільки є в нашому світі! Нехай Ваше життя буде спокійним і повним, ніби сильна ріка, що тече через рівнини і гори, часом змінюючи свою течію, але завжди залишається собою і щораз є сильнішою перешкодою!

Тишкунь Н. П.

Настала чудова пора — пора відпочинку! Вітаю Вас з виходом на пенсію і бажаю провести кожен вільний час із задоволенням! Нехай на те, на що раніше не вистачало часу і сил, тепер знайдуться і вільна годинка, і енергія, і сили! Бажаю міцного здоров'я та достойної пенсії, щоб життя було воістину прекрасним!

Зеленько К. В.

Методична комісія «Кухар. Кондитер»

УЧАСТЬ У ПРОЄКТІ GOETHE-INSTITUT UKRAINE «ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ» («INTERNATIONALISIERUNG DER BERUFSBILDUNG»)

Goethe-Institut — це всесвітня мережа культурних центрів Федеративної Республіки Німеччина, метою якої є популяризація вивчення німецької мови за кордоном, підтримка міжнародної співпраці в культурній та освітній сферах, детальне інформування про культурне, суспільне й політичне життя Німеччини.

У період з 2014 року по 2019 рік навчальний заклад «Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище» — був учасником проекту, організованого Goethe-Institut в Україні, «Міст до професійної освіти — німецька у навчальних закладах системи професійно-технічної освіти України». За цей час було організовано та профінансовано підвищення методико-дидактичної кваліфікації викладачів німецької мови на численних семінарах, тренінгах, воркшопах, що відбувалися у мовному центрі Гете-Інституту у Києві та різноманітні кон-

курси для здобувачів освіти. Результатом такої тісної співпраці стало те, що у навчальний план внесли вивчення німецької мови як другої іноземної мови в групах здобувачів освіти за професією «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів», «Адміністратор». Сьогодні майже 90 першокурсників вивчають ще одну іноземну мову.

На початку нового навчального року Goethe-Institut в Україні анонсував початок нового проекту «Інтернаціоналізація професійної освіти». У рамках цього проекту було заплановано три модулі: «Загальнометодичне підвищення кваліфікації», «Організація дистанційного навчання в програмі Zoom», «Підвищення кваліфікації з підготовки здобувачів освіти до іспитів з німецької мови». За успішне проходження курсів викладачі отримали сертифікати та ліцензію на використання програми Zoom.

Усім здобувачам освіти нашого закладу Goethe-Institut також запропонував безкоштовні онлайн-курси німецької мови і чотирнадцять студентів наразі вже завершують навчальний курс.

18 грудня, напередодні Дня Святого Миколая та католицького Різдва Христового, у нашому навчальному закладі відбувся виховний захід з німецької мови «Weihnachten und der Heilige Nikolaus in Deutschland» («День Святого Миколая та Різдво в Німеччині»). Захід складався з трьох частин: I частина — Адвент (передріздвяний час); II частина — Святий вечір, Різдво; III частина — Різдвяна вікторина та інші конкурси.

Під час проведення свята здобувачі освіти розповідали про звичаї, традиції та різдвяні атрибути в Німеччині; декламували вірші, співали новорічні пісні та

інсценізували «Adventskranz - Vier Kerzen» («Чотири свічки різдвяного вінка»).

На завершення свята здобувачі освіти групи №23 демонстрували свої знання з німецької мови, розгадуючи кросворди, вікторини та декламували вірші і приказки

німецькою мовою. На завершення свята Heilige Nikolaus (Святий Миколай) роздав усім учасникам свята солодкі подарунки та німецький різдвяний пиріг Stollen, що отримали від Гете Інститут Україна.

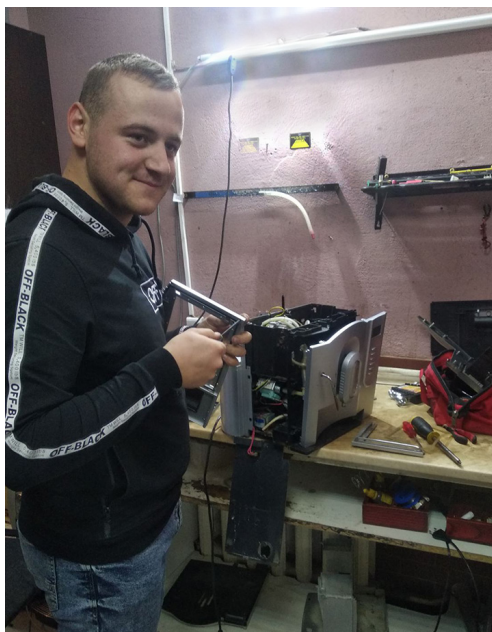
Усі здобувачі освіти, які вивчають німецьку мову, разом зі своїм викладачем Кирильчук М. Л. дякують усій творчій команді Goethe-Institut за щедрі дарунки, методичну підтримку, ідеальну організацію проекту і в передсвятковий час хочемо привітати з прийдешніми Різдвяними святами і побажати міцного здоров'я, натхнення і подальшого процвітання!

Кирильчук М. Л.,
викладач іноземних мов

ПРАКТИКА-ЦЕ ПЕРША СХОДИНКА ДО ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ

Важливе місце у підготовці кадрів посідає практика. Вона є важливою складовою освітнього процесу, проводиться з метою удосконалення набутих знань, умінь і практичних навичок для досягнення відповідного рівня кваліфікації.

Здобувачі освіти групи № 11, що навчаються за професією «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин», отримавши знання під час освітнього процесу в навчальному закладі, з 17 листопада 2021 року проходять виробничу практику на підприємствах міста Вінниці та Вінницької області.

Професія «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» вимагає не тільки вміння пра-

цювати з технікою, але й бути уважним, акуратним, старанним, мати терпіння, наполегливість, бажання самовдосконалитись, уміти логічно мислити, аналізувати і вибирати правильне рішення.

Необхідною умовою ефективності організації і проведення виробничої практики в процесі підготовки кваліфікованих робітників є педагогічна доцільність взаємодії нашого навчального закладу і підприємств, з якими ми співпрацюємо. А саме: завод по виробництву холодильного обладнання «Грін Кул», ТОВ «Євровікна», ТОВ «Поділля Фінанс» та інші.

Товариство «Грін Кул» є нашим багаторічним партнером. Співпраця виявилася плідною, вже сьогодні на виробництві працює більше 20 наших випускників. Щорічно це підприємство бере наших здобувачів освіти на виробничу практику, під час якої вони отримують

значний досвід роботи на виробництві. Працівники підприємства завжди підтримують їх, стимулюють та мотивують до подальшого професійного розвитку.

Надійними новими партнерами для навчального закладу є ТОВ «Євровікна» та ТОВ «Поділля Фінанс». Ці підприємства забезпечили наших здобувачів освіти робочими місцями для проходження виробничої практики. Приємно зазначити, що, наставники та працівники підприємств схвально відгукуються про учнів Вінницького МВПУ.

Під час перевірки виробничої практики на робочих місцях ми спостерігали зацікавленість учнів до завдань, які вони виконували. Здобувачі освіти володіють практичними навичками, вміло ними користуються.

Завдяки навичкам, здобутим на уроках виробничого та теоретичного навчан-

ня, процес адаптації до робочого процесу проходить досить легко.

Віriamo, що наші випускники після виробничої практики будуть готові до подальшого працевлаштування як професіонали!

Ми щиро вдячні підприємствам «Грін Кул», ТОВ «Євровікна», ТОВ «Поділля Фінанс» в особі їхніх керівників: Коваленко В.М, Тарасової Л.Б, Гвяздовського Б.М, Харченко С.А а також працівникам та наставникам наших учнів, за підтримку, розуміння, за досвід, яким вони щиро діляться.

З нагоди прийдешніх свят, щиро вітаємо усіх. Бажаємо нових досягнень і успіхів, бажань та нових ідей, нових можливостей і прагнень, нових горизонтів щастя та просторів натхнення!

**Расулова Т.М. та Гонтар В.В.,
майстри виробничого навчання**

УПЕВНЕНИМ КРОКОМ ДО ДОРΟΣЛОГО ЖИТТЯ!

Практика – те, через що проходять студенти усіх ВУЗів, коледжів та ПТНЗ нашої країни. Під час практики відкриваються нюанси та труднощі обраної професії. Основними завданнями виробничої практики є формування стійкого інтересу, відповідальності та поваги до професії, початкова професійна адаптація на робочому місці, розширення професійного світогляду, всебічний аналіз отриманої інформації з подальшим прийняттям оптимальних рішень та розвиток елементів професійної кваліфікації, пов'язаної з розвитком сучасних технологій.

З метою закріплення та удосконалення набутих під час навчального процесу знань, умінь та навичок та готуючись зробити крок у нове, вже доросле, професійне життя, учні групи №9 вийшли на виробничу практику за професією «Кондитер» на підприємства громадського харчування міста та Вінницької області: ресторан «Шехрезада», мережа магазинів Україночка, кафе-бар «Пляєда», ТОВ «Світ Компані Україна», заклад швидкого харчування «Mc de Burg».

Роботодавці із задоволенням беруть на практику здобувачів освіти нашого освітнього закладу, які переймають досвід кращих робітників підприємства та прагнуть до подальшого вдосконалення своєї кваліфікації. Слід відмітити, що керівники підприємств дбають про забезпечення належних умов праці здобувачам

освіти, дотримання правил і норм з охорони праці та виробничої санітарії.

Здобувачам освіти виробничу практику дуже подобається, адже вони можуть розкрити свій творчий потенціал, відчути всі тонкощі майбутньої професії, вдосконалити свої знання, вміння та навички, показати себе кваліфікованими робітниками.

Я, як майстер виробничого навчання, про своїх здобувачів освіти від директорів та представників підприємств отримую лише схвальні відгуки та пропозиції на подальше працевлаштування.

Підбиваючи підсумки, хочу сказати, що задоволена досягненнями своїх учнів. І маю надію, що набуті знання під час виробничої практики та творчий підхід до майбутньої професії вони зможуть продемонструвати під час кваліфікаційно-пробної роботи, яка буде проводитися наприкінці навчального року.

Ткач Олександр:

– Я проходив виробничу практику у кафе-барі «Пляєда». Моїм керівником з практики була Пікун Галина Дмитрівна, яка, перш ніж допустити мене до роботи, акцентувала увагу на правилах внутрішнього розпорядку, графіку виходу на роботу, моїх правах та обов'язках як практиканта, провела інструктажі з протипожежної безпеки та охорони праці. Першого робочого дня мене познайомили з колективом, розповіли, де що знаходиться і відрядили до кондитерського цеху та призначили одного з старших допомагати.

Галина Дмитрівна ознайомила мене з технологічними картами та показала, як замішувати та формувати різні тіста. Мені дуже сподобалось працювати на цьому підприємстві, це був дуже хороший досвід, я багато чого дізнався нового. Особливо вразив дружній молодий колек-

тив кондитерів уже з величезним досвідом роботи, від них отримав багато цікавої та корисної інформації про кондитерську справу.

Я з нетерпінням чекаю наступної практики, щоб повернутись в колектив.

Євсєєва Богдана:

– Я проходила виробничу практику на підприємстві ТОВ «Світ Компані Україна». У перший робочий день бригадир зробила невелику екскурсію для розуміння роботи підприємства та ознайомила з моїм робочим місцем.

Під час проходження практики я багато чого дізналася нового у приготуванні кремів, тіста, різноманітного печива, наприклад «День та ніч» та набула вміння працювати з певними машинами. У цьому місці час проходження практики закінчився для мене дуже швидко, завдяки хорошим працівникам, які були моїми наставниками.

Леваднюк Вікторія:

– Проходила виробничу практику у кафе «Трембіта». За час проходження виробничої практики я багато дізналася нового та цікавого з професії кондитер.

Місцем проходження практики і роботою, яку виконувала, задоволена. Працівники підприємства поділились зі мною досвідом роботи в цій сфері.

Я швидко освоїлась та змогла розвинути в собі нові професійні навички. За час, відведений на виробничій практиці, покращила свої знання з професії кондитер.

**Матеріал підготувала
Мартинюк Т.М., майстер
виробничого навчання**

Цьогоріч у нашій рубриці обговорювалось чимало питань з різних тем. Сьогодні, коли до Нового року залишилося так мало часу, пропонуємо розглянути деякі важливі аспекти, які допоможуть підбити підсумки року. Яким він був для кожного з нас? Може, для когось здебільшого складним, а, може, вдалим і повним досягнень. Взагалі-то, можна точно сказати, що були різні моменти, які Ви переживали. Тож, давайте проаналізуємо!

1. Яка найкраща подія трапилась із Вами в році, що минає?

У році, який підходить до завершення, сталося дуже багато різних подій, що усіх і не згадаєш. Але одна запам'яталася найбільше. Коли прийшла моя улюблена пора року - літо, я поїхала на відпочинок до молодіжного табору. Звичайно, це було дуже цікаво. Там я познайомилася з багатьма дівчатами та хлопцями, знайшла нових друзів з різних міст і селищ України. Ми жили майже на самому березі річки, в будиночках, але якби туди намети...

З ранку до вечора ми купалися, пірнали, ловили навіть рибу, грали в різні спортивні ігри: волейбол, футбол, ходили на танці та вечірню дискотеку.

Але найголовніше – ми ходили у походи-квести. Найбільше враження на мене справила поїздка до зоопарку та екскурсії до міста. До такого великого міста я поїхала вперше і була настільки вражена, що не могла поворухнутися від тієї краси архітектури.

Я обов'язково приїду до цього табору наступного літа!

Іванна Яремчук, з.о. групи № 24

Цей рік був одночасно дуже крутим і складним. Чимало подій трапилось у 2021 році, які мали вплив на мене. Спитаєте в мене, які зміни зі мною трапились, а я вам відповім, що за рік я багато чого усвідомила.

Головні зміни розпочалися літом - я вдячна всім моїм друзям, які дали змогу провести найкращих 3 місяці в моєму житті. Я відчула, що таке бути безтурботною і веселитися щод-

ня, не думаючи про проблеми. У цей момент я була щаслива. Навчилася довіряти, йти на авантюри та не паритись над дрібницями.

Оля Килимчук, з.о. групи № 22

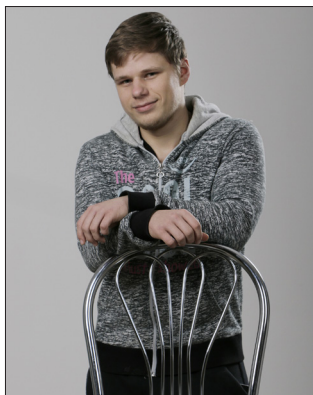
Для мене цей рік став яскравим та прекрасним. Було багато змін в житті, нові друзі, нові знайомства та нові досягнення. Я сподіваюсь новий рік стане ще кращим. Найголовніше, щоб була підтримка та друзі. Бажаю, щоб і у вас все збулось в новому році.

Юрій Гуцалюк, з.о. групи №35

2. Що стало найбільшим викликом для Вас в цьому році?

Цього літа я вперше в житті отримав можливість працювати. Це щось нове для мене, адже мені по-іншому потрібно розподіляти свій час, бо його стало набагато менше. На роботі не можна робити помилок, оскільки гість в ресторані чекає на якісну, смачну страву. А ще я отримав першу довгоочікувану заробітну плату. Це було дуже приємно.

Сергій Комарець, з.о. групи №5

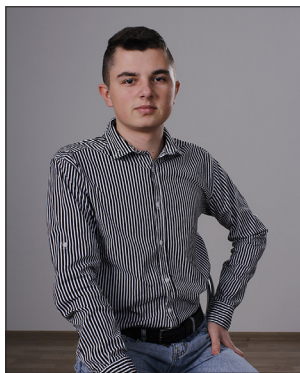
Найбільшим викликом для мене в цьому році було почати займатись спортом та сісти за певний час на шпагат. Я не можу сказати, що це було легко, тому що знайти в собі сили та мотивацію для того, щоб переборювати себе щодня, було справді важко. Але скажу так, що

з часом в тебе вийде все, якщо ти будеш цьому приділяти особливу увагу. Я кожен день знаходила в собі сили, щоб займатись спортом. Мені було дуже складно віднайти на це вільний час та мотивацію. Але все-таки я переборола себе, і тепер це роблю з великим задоволенням. І з кожним днем мої результати стають кращими. Тому я впевнено можу сказати що, якщо поставити собі ціль, можна усього досягти.

Віталіна Щербань, з.о. групи №17

Певно, рівно рік тому мало хто міг передбачити, що цей рік буде далеко не таким, як багато попередніх, а всі плани нещадно скорегує COVID-19, який наклав відбиток на усіх нас, зокрема, і на мою сім'ю. Я дуже хвилювався за своїх рідних, щоб всі були живі і здорові. Тому для мене найбільшим викликом в цьому році стало те, що я вирішив вакцинуватися, щоб захистити своїх рідних від цієї пандемії.

Олег Черниш, з.о. групи №4

Для мене найбільшим викликом в цьому році, стала потреба у вакцинації. На це я наважилась не одразу, тому що було багато антиреклами, але все ж таки зробила це, адже захист свого здоров'я – це найважливіше. Вакцинація потрібна, щоб вберегти наше здоров'я під час пандемії. Тому закликаю усіх зробити цей крок.

Патик Аліна, з.о. групи №22

3. Розкажіть про неочікувану радість 2021 року?

Я займаюся хокеєм на траві у Вінницькій МДЮСШ № 1.

Найбільшою радістю для мене була перемога нашої команди у чемпіонаті України з хокею на траві. Це були дуже чудові емоції та неймовірні враження. Я з своєю командою прагнули цього дуже довго. І врешті-решт у нас це вийшло!

Микола Мрищук, з.о. групи №35

Кожен новий рік у дитинстві для мене був найбільшим святом, сповненим чудес. Насамперед приємності починалися з подарунків під час шкільних свят, далі – довгождані канікули, трансляція «Сам удома» по телебаченню, мандарини й цукерки. Разом із батьками ми прикрашали ялинку і я з нетерпінням чекала, коли вже там лежатимуть подаруночки. Один із найяскравіших святкових спогадів пов'язаний із омріяною новорічною сукнею, яку мені придбали напередодні. Тоді я почувала себе справжньою принцесою, бо сукня була не така, як у всіх, просто обшита дощиком, а модна на той час і рожевого кольору. Моєму щастю не було меж!

Мирослава Кирлан, з.о. групи № 24

4. Які випробування/перешкоди були в цьому році?

Найбільшим випробуванням у цьому році для мене було здобуття навичку розрахування часу. У мене з'явилося багато обов'язків, занять. Постійні недоспані ночі, велика кількість незакритих дедлайнів, що з кожним днем накопичуються. Але врешті-решт мені вдалося. Також

труднощі виникали у зв'язку із потребою змінити власні принципи та характер, що також вдалося.

Анастасія Колісник, з.о. групи №12

5. На які подарунки Ви очікуєте під подушку від Святого Миколая та під Новорічну ялинку?

Існує легенда, що вночі проти 19 грудня святий Миколай ходить від однієї домівки до іншої, і кладе під подушки подарунки. Якщо дитина весь рік була слухняною, чемно поводитися і не сперечалася з батьками, зранку вона знайде щось приємне. А неслухняним діткам залишає Миколай різочку.

Найбільш очікуваним подарунком від Святого Миколая під новорічну ялинку є здоров'я моє та моїх рідних. Адже в період пандемії Covid-19 це найзаповітніша мрія усього людства – бути здоровим.

Юрій Шамін, з.о. групи №4

Скоро День святого Миколая. Всі очікують на новорічне диво, і я в тому ж числі. Діти в цей день писали листи святому Миколаєві, в яких перелічували добрі справи, просили пробачення за погані вчинки і писали, який саме подарунок хочуть отримати. Як і кожна людина, я люблю свята, особливо зимові. Отож, що очікую я? Найперше хотілося б, щоб в цю зиму було багато снігу, морозу, не було дощів, а родичі та друзі були здорові.

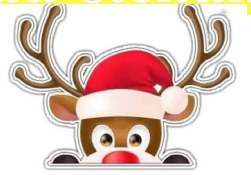
Я маю безліч бажань, але розумію, що інші діти теж заслугують на подарунки. Тому прошу в Миколая найважливіше, а саме те, щоб усі діти і дорослі були здорові, жили в достатку і намагалися бути чесними для всіх, а ще щоб на всій планеті Земля був мир і спокій.

Наші бажання: дай Україні миру, а народу – добробуту, батькам – здоров'я, а одногрупникам – здійснення бажань.

Також щоб українські солдати, захисники наших кордонів, у цей святковий, морозний грудневий

ДЯКУЮЧИ РОКУ, ЩО МИНАЄ

день змогли відпочивати, знайти затишок, тепло, а на новий рік прикрасили ялинку.

**Юлія Петровська,
з.о. групи № 9**

6. Для зустрічі Нового року Ви надаєте перевагу компанії з друзями чи із сім'єю? Чому?

Багато людей відзначають, що Новий Рік – це одне з найвеселіших і найулюбленіших свят. Насправді це так і є.

Новий рік я буду зустрічати з рідними, після чого піду до друзів, оскільки мені з друзями набагато веселіше. Новий Рік найкраще відзначати в домашній обстановці. Звичайно здорово, якщо це буде замський приватний будинок, але і квартира в цій ситуації – непоганий варіант.

в більш старшому віці, коли вже за 20. Потрібно зустрічати Новий рік з веселощами та радістю. А компанія друзів це здійснить. І тоді справдиться прикмета: «Як зустрінеш рік, так його і проведеш!» Тому раджу усім зустрічати Новий рік з друзями поки ти безтурботний і юний! З сім'єю можна вже відсвяткувати, коли ти дорослий.

**Ярослава Залісна,
з.о. групи № 12**

Я вважаю, що Новий рік - це сімейне свято. Новорічну ніч ми зустрічаємо великою дружньою родиною. Готуватися до свята починаємо заздалегідь. Для цього вибираємо найкрасивішу і найпухнастішу ялинку, яку прикрашаємо разом. Дім виблискує різнокольоровими вогниками та дощичком, пахне мандаринами і ялинкою. Настрій відразу піднімається, відчувається наближення свята.

**Ярослав Гаєвик,
з.о. групи №35**

Для мене Новий рік з сім'єю – це щось більше, ніж просто свято! Всі збираються за одним гарним великим святковим столом, щось обговорюють, вітають один одного, радіють. І ось мить... 10,9,8,7,6,5,4,3,2,1. У-р-а-а-а! Новий рік настав – щастю немає меж, емоції тебе просто переполюють і ти вибухаєш в радісних хвилях щастя. Потім уже вітання Президента і всі урочистості, але це вже не так важливо, як сімейна атмосфера в цей день!

Новий рік дарує багатьом людям надії, щастя, любов, натхнення, прагнення йти до своєї мети, віру в те, що цей рік буде кращий за попередній! Друзі - це теж дуже важливі люди у моєму житті, але на першому плані в мене – сім'я! Можна сказати просто: «Це свято чекають усі».

З Новим роком! Нехай цей рік принесе нам щастя, любов і здоров'я, а все інше буде, не сумнівайтесь!

**Павло Пугач,
з.о. групи №9**

Я віддаю перевагу святкуванню з друзями, тому що для мене це набагато цікавіше. А з сім'єю святкувати потрібно уже

Я надаю перевагу зустрічі Нового року з сім'єю. Тому що всі рідні збираються разом і розмовляють, мама готує святкову вечерю, я їй допомагаю і чекаю: «Швидше б новий рік, щоб подивитися подарунки і продовжувати вечерю в родинному затишку.

Сімейна вечеря – така звичайна та проста розмова, спогади, новорічні сімейні традиції – це все надзвичайно важливо!

Прикрашання ялинки – це наш обов'язок із сестрою. Ми вибираємо іграшки, відчуваючи подих свята.

Коли ялинка вбрана, ми збираємося навколо неї всією сім'єю, говоримо: «Ялинонько,

**Ліза Гірник,
з.о. групи № 5**

гори!», і сестра вмикає гірлянди. Це – неймовірно!

**Світлана Хоменко,
з.о. групи № 24**

7. Чи справдились Ваші очікування стосовно 2021 року?

Кожен із нас ставить перед собою цілі, які хоче досягнути за певний період часу. За цей рік у моєму житті сталося багато чого цікавого.

Я зібрав колекцію цікавих старовинних предметів, знайшов нових друзів, а також, зрозумів, наскільки чудове аніме.

Дізнався багато цікавої та корисної інформації в нашому освітньому закладі, за що я вдячний викладачам. Тому можу сказати, що мої очікування не просто справдились, а навіть перевершили себе!

**Іван Плахотник,
з.о. групи № 24**

8. Які найбільші особистісні зміни трапились з Вами в цьому році? У чому саме полягають ці зміни?

2021 рік був для мене переломним і експериментальним. Я продовжувала створювати себе і вдосконалювати. Щонайменше 5 разів я змінила колір волосся, також змінювала стрижки та гардероб. Я визначила свою громадянську позицію. Почала більше цікавитися історією, політикою, гібридною війною Росії проти України, також мене почав більше цікавити україномовний виробник, розповсюдження україномовного контенту і рівні права людей незалежно від їхніх особливостей. Я знайшла свою мету і те, чим би хотіла займатись у житті.

Я зрозуміла, що джерело всіх моїх проблем – я і моє сприйняття тих чи інших обставин. До того ж стала дбайливіше ставитися до свого ментального здоров'я.

**Дар'я Нагірна,
з.о. групи № 17**

Цей рік для мене не пройшов даремно. Відбулося багато змін

і подій, які кардинально змінили моє життя.

За ніби невеликий проміжок часу я зрозуміла, кого та за що потрібно цінувати. Це справді змінило моє життя, адже тепер я маю біля себе тільки тих, хто мене підтримує, дарує посмішку та приносить в моє життя багато веселих пригод.

На другому плані для мене стоїть ставлення до себе. Загалом, я навіть можу сказати, що перший пункт допоміг до цього прийти. Я почала більше любити себе. Але я вважаю, що любов до себе - це не тільки слова, що я дуже гарна, крута і т.д. В першу чергу, це прагнення до саморозвитку, до самореалізації та створення все кращої та кращої версії мене. Зараз я перебуваю, на мою думку, на важливому етапі свого життя, де я скоро стану самостійною та зрілою особистістю, тому здорова самооцінка особливо важлива в цей період.

**Мар'яна Петрук,
з.о. групи № 24**

9. З якою новорічною казкою пов'язані Ваші дитячі спогади? Хто Вам її розповідав або читав?

Мої дитячі спогади пов'язані з казкою «Дванадцять місяців», яку розповідала мені в дитинстві матуся. Саме ця казка у мене асоціюється з новорічними святами, ялинкою, подарунками і снігом. Коли я її читаю своєму маленькому братикові, то знову поринаю у своє щасливе дитинство.

**Максим Поліщук,
з.о. групи №4**

Мій дитячий новий рік асоціюється з новорічною казкою «Новорічні дива» Віталії Савченко. У ній розповідається про підготовку Дідуса Мороза і його гномів - помічників до Нового року. Про те, як гноми приїхали до лісу святкувати. Але в одну мить у всіх тваринок сплуталися хвостики, а потім і подарунки. Побачив це Дідусь, махнув палицею чарівною - все стало на свої

місця.

Це сучасна казка, тому я читала її вже самостійно, але обов'язково розкажуватиму своїм діткам напередодні Нового року.

**Дар'я Возбрана,
з.о. групи №22**

Мої дитячі спогади пов'язані з життєвими історіями, які розповідала нам наша бабуся Марія. Вона приїжджала до нас на різдвяні свята, багато розповідала про маленького Ісуса, як Він народився в яслах, як підростав, завершив своє служіння на Землі за людей.

Час справді минає дуже швидко, мені 16, я став дорослішим, досвідченішим та відповідальнішим, багато навчився та продовжую здобувати свою омріяну професію кухаря. Хочу привітати всіх з прийдешнім Новим роком і Різдом Христовим, подякувати нашим педагогам за їхню нелегку працю.

**Матвій Биков,
з.о. групи №5**

Такі відповіді на запитання дали наші респонденти. Хочете підбити підсумки року самостійно – просто візьміть філіжанку смачної запашної кави або чаю, папір та ручку і відповідайте на питання самому собі.

А якщо Ви святкуєте Новий рік з друзями і хочете більше дізнатись, яким був рік, що залишається позаду для кожного з Вас – просто роздрукуйте питання під номерами, складіть номерки до новорічної шапки і витягаючи їх – відповідайте на обрані питання.

Аналізувати рік, що минає, корисно кожному. Зробіть це саме так, як Вам хочеться! Щасливого Нового Року!

**Опитувальник підготувала
Березюк Л.В., майстер
виробничого навчання**

ЧИТАЄМО. ПІЗНАЄМО. НАДИХАЄМОСЬ

Флагмана зорею ясно світить
Краще медіа профтехосвіти.
У царині слова й об'єктиву
Не знайти йому альтернативу.
«Молодіжний вісник» наш
– візитка,
Альма-матер рідної родзинка.
Успіхи, і перемоги, й злети,
Конкурси, змагання, естафети...
Мудро і відверто промовляє.
Наставляє, щирим словом сяє...

Гортаючи ще теплі, зі свіжим ароматом друкарні, сторінки газети «Молодіжний вісник», ти, любий читачу, навіть не замислюєшся, яка клопітка праця всього творчого, креативного колективу стоїть за випуском кожного номера видання. Читаючи вражаючі новини про успішні злети, яскраві перемоги й таємничі лабіринти нашого багатогранного життя, ти цілком поринаєш у цей різнобарвний, колоритний світ пера і об'єктиву.

Пізнаєш! Захоплюєшся! Надихаєшся! Й рішуче подорожуєш у часі. Тебе приємно вражають плідні будні рідної альма-матер, гідне минуле та героїчне сьогодення твого народу і манить своєю таємничістю омріяне майбутнє. З щирих, відвертих світлин «Молодіжного вісника» на тебе дивляться друзі, колеги, рідні, однокурсники... Усміхнені або задумливі, окрилені чи замріяні, впевнені, схвильовані, відверті... та напрочуд проникливі погляди залишають свій відбиток у твоєму серці.

А як ти радієш вдалим перемогами! Адже у кожній, бодай на йоту, – частинка й твого серця. Тому, що ми – команда. Велика дружна сім'я. І це відчувається. Це відзначають...

На Міжнародному конкурсі шкільних медіа газета «Молодіжний вісник» неодноразово нагороджена дипломами переможця у номінаціях: «Краща газета ПТНЗ», «Висвітлення теми законності та правопорядку», «Кращий фоторепортаж», «Кращий телерепортаж» і «Краще Інтернет-видання».

Особливо щедрим на призові місця є обласний конкурс медіа загальноосвітніх, позашкільних та професійно-технічних навчальних закладів. Вже сім років поспіль

ми виборюємо Гран-Прі й перші місця у номінаціях: «Краща друкована газета», «Кращий фоторепортаж», «Краща стінна газета», «Краща стаття у друкованих ЗМІ».

Ще довгий час можна описувати багату на сяючі перемоги скарбницю найрізноманітніших конкурсів, виставок, презентацій, завдячуючи яким наш «Молодіжний вісник» знають, читають і цінують.

Сьогодні від учнівської молоді потрібні не тільки знання, а й активність, креативність, ініціативність, вміння критично мислити, відстоювати власну думку та здатність приймати рішення у важкій ситуації. Саме тому необхідно шукати нові форми організації освітнього процесу для формування громадянської свідомості у підлітків. Нині одну з найважливіших ролей для забезпечення таких знань надають засоби масової інформації, зокрема газети. Газета завжди була важливим інформаційним джерелом для людей.

Та хіба газета існує тільки для того, щоб повідомляти новини? Училищне видання «Молодіжний Вісник», дописувачами якої є учнівський та педагогічний колективи, можна зараз розглядати як засіб створення в закладі освіти справжнього міцного творчого колективу, як засіб формування громадської думки, засіб виховання і т. д. Зміст газети «Молодіжний вісник» – це і училищне життя в самому широкому сенсі, це коло інтересів молоді,

їхніх турбот, пошуків, перемог та поразок, їхні спільні радощі і печалі, сумніви і відкриття, це своєрідний училищний літопис. У свою чергу педагоги порушують актуальні теми сьогодення, що дає можливість здобувачам освіти бути активними й освіченими членами суспільства.

Робота над газетою дає змогу налагодити позитивний мікроклімат в училищі. Ти незадоволений? Напиши в газету! Ти сердишся? Напиши в газету! Ти хочеш поділитись досвідом чи приємними враженнями? Напиши в газету!

Людмила Біла, заступник директора з ВР

На мою думку, газета «Молодіжний вісник» завжди була і буде актуальною. Щомісяця, отримуючи новий випуск, я із задоволенням переглядаю кожну зі сторінок. Наша газета містить дуже багато цікавої та корисної інформації. Приємно, коли

зустрічаються знайомі обличчя на фото. Також люблю читати статті про перемоги в конкурсах та спортивних змаганнях. Я впевнена, що «Молодіжний вісник» – це родзинка нашого навчального закладу.

Яна Хоца, здобувач освіти групи №29

Сьогодні інформацію ми можемо отримати декількома способами – подивитися відеофолік, прослухати аудіозапис, пережити ситуацію самотужки чи прочитати про неї. Читання завжди було і залишається одним із найкорисніших методів розвитку ерудиції, розширення словникового запасу, покращення навичок письма та вмінь висловлювати свою думку. Здобувачі освіти Вінницького МВПУ мають можливість не тільки працювати над розвитком себе, як високоінтелектуальної особистості, читаючи «Молодіжний вісник», а й долучитися до цієї справи і поділитися своїми

думками, переживаннями, напруженнями на сторінках видання.

Вікторія Самоїленко, практичний психолог

Систематизуючи і наповнюючи тематичні папки та підшивку газет «Молодіжного вісника» у нашій бібліотеці, я ніби переглянула цікавий та змістовний фільм про життя училища від початку його заснування до сьогодення. Статті у виданнях захоплюючі, інформативні і повчальні.

Тетяна Серебрякова, здобувач освіти групи №20

«Молодіжний вісник» – чудова можливість для знайомства з життям училища. Віднедавна працюючи бібліотекарем, була вражена наповненістю подій в цій газеті! Видання безпосередньо розповідає про досягнення, успіхи, а також про повсякденне життя. Читаючи газету я ніби тримаю руку на пульсі і одноосібно знайомлюся з викладачами та здобувачами освіти. Як новий співробітник

ЧИТАЄМО. ПІЗНАЄМО. НАДИХАЄМОСЬ

колективу буду мати за честь стати постійним дописувачем цієї газети. Відрадно стати частиною такого дружнього і великого колективу.

Надія Кухар, бібліотекар

«Той, хто багато читає, керує тими, хто дивиться телебачення», – один із відомих висловів, який підтверджує перевагу друкованого слова. У наш час інформаційним друкованим виданням важко конкурувати з миттєвим інтернетом. А наш «Молодіжний вісник» – це інше. Це – газета, яку приємно тримати в руках, можна подарувати. Наш часопис друкує статті педагогів, учнів, випускників, в яких вирає наша училищна історія. Читаючи «Молодіжний вісник», ви це відчуваєте майже фізично.

Володимир Петелько, викладач

«Молодіжний вісник» допомагає викладачу-словеснику вчити дітей чітко форму-

лювати та висловлювати думки й відчуття. Газета зближує, об'єднує здобувачів освіти, адже, читаючи статті, знайомляться між собою люди, які досі не знали одне одного. Газета виводить на трибуну тих зосереджених, хто уміє висловлюватися лише в тиші з пером у руці.

Микола Вижга, викладач

«Молодіжний вісник» – сучасне періодичне видання, де висвітлюються події навчального закладу. Інформацію та

матеріал, який розміщений у газеті, надають здобувачі освіти та працівники училища.

Кожна людина радіє, коли бачить власне фото чи фото своїх рідних, знайомих в газеті та може залишити на згадку для майбутніх поколінь.

Успіху та майбутніх звершень редколегії «Молодіжний вісник» та її читачам!

Олена Гнатюк, майстер виробничого навчання

Газета «Молодіжний вісник» передусім цікавить мене як джерело інформації про навчальний заклад, у якому навчається донька. Тут регулярно публікуються новинки, цікавинки з життя молоді та закладу в цілому. Редакція газети завжди на пульсі змін та подій.

Дописувачами є учні та педагогічний колектив, що дає змогу бачити різні точки зору, прослідковувати життя та розвиток усього навчального закладу.

Тетяна Нагірна, викладач

Твердження, що газета «Молодіжний вісник» – одна з найпопулярніших газет серед учнівської молоді, не містить у собі ані найменшого перебільшення. На її сторінках публікуються безліч актуальних тем, однією з яких є виховна робота в закладі освіти. Особливо приємно читати про здобутки та досягнення вихованців різноманітних гуртків. Газету можна схарактеризувати трьома словами: цікаво, професійно та доступно. Від себе дякую газеті «Молодіжний вісник» за об'єктивні та цікаві публікації, які змушують мислити, дізнаватись щось нове і дивуватись.

Олена Чорна, культорганізатор

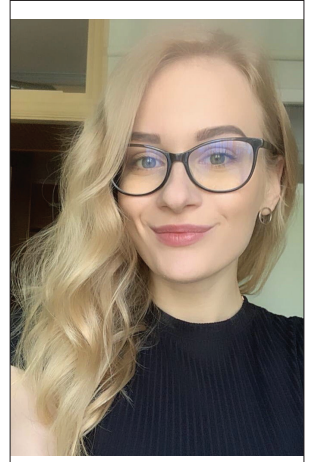
Найтепліші спогади, гарний настрій та посмішка – все це автоматично з'являється, коли

в руки беру новенький випуск газети «Молодіжний Вісник».

З радістю згадую першу опубліковану статтю та знімки... Як тишились мої рідні, коли бачили моє прізвище і світлини на сторінках видання.

Я випускниця ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ», і з впевненістю можу сказати, що у вік інформаційних технологій більшість молоді дізнається новини із електронних джерел, але «Молодіжний вісник» – це виключення. Його читати – одне задоволення.

Сучасний! Креативний! Змістовний! Суперовий!..

Тетяна Жила, випускниця

Особлива щиросердна вдячність редакційній колегії «Молодіжного вісника»:

Микола Тютюнник, головний редактор

Ірина Ластівка, літературний редактор

Лариса Березюк, Олена Гнатюк, Тетяна Расулова, редколегія газети

Ілона Пугач, Олександр Семенов, Тетяна Турченкова, Олександра Чемес, фотокоресподенти

Галина Олексієнко, комп'ютерна верстка

Редакційна колегія та всі дописувачі газети «Молодіжний вісник» щиро дарують свою любов і частинку душі з кожним відвертим словом, з кожною вишуканою світлиною. Будьте вдячними читачами нашого «Молодіжного вісника».

Наталія Січкоріз, зав. бібліотекою

РІДНА МОВА – ДУША НАРОДУ

го Нестора-літописця, основоположника давньоруської історіографії, першого історика Київської Русі, мислителя, вченого, ченця Києво-Печерського монастиря. Дослідники вважають, що саме з преподобного Нестора-літописця і починається писемна українська мова.

Українська мовна традиція сягає до княжих далеких часів. За часів Київської Русі наше слово повновладно зазвучало на державному рівні. Потім виникли школи, друкарні, які видавали не лише духовні твори, а й підручники, наукові трактати. Але шлях нашої мови був тернистим. Скільки заборон довелось знати українській мові, починаючи з часів Петра Першого! У 1863 році один із петербурзьких циркулярів переконував, що «малоросійського язика» взагалі не існує. З ужитку виганялися рідні до болю слова. Російський цар хотів, щоб люди забули, що таке Запорозька Січ, Україна, козак...

XIX століття, означене в історії Європи як століття гуманізму, весни народів, виявилось для українців лютою зимою. Мова вмирала. Діялося це тоді, коли на сторожі духовності народу стояло могутнє слово Тараса Шевченка. Але від народу приховувалися найвищі прояви його духу. До

розряду заборонених потрапили твори Івана Франка, Лесі Українки, Івана Нечуя-Левицького, Панаса Мирного.

XX століття виявилось ще страшнішим. Українське слово бідувало, вмирало з голоду, плакало над втраченим, але відроджувалося. І доки народ мав свою мову, його серце завжди оживало, гоїлося, сміялося.

Сьогодні нашій державній мові потрібні не тільки відповідні законодавчі акти, але й наша духовна міць, любов до знань, справедливості, інтелігентність, наша національна самосвідомість. Рідна мова... Вона така неповторна, мелодійна і співуча, бо ввібрала в себе гомін дібров і луків, полів і лісів, духмяний, п'яний запах рідної землі. У народу немає більшого скарбу, ніж його мова. Бо саме мова — це характер народу, його пам'ять, історія і духовна могутність. У ній відбиваються звичаї, традиції, побут народу, його розум і досвід, краса і сила душі, вона його, народу, цвіт і зав'язь. Ще в дитинстві рідна мова допомагає нам пізнавати світ, відкривати для себе великий і чарівний світ життя. Без мови не може існувати і розвиватися суспільство, бо вона допомагає людям обмінюватися думка-

ми, висловлювати свої почуття, досягати взаєморозуміння, створювати духовні цінності.

Слово надто багато важить у житті, як відомо, воно може впливати на долю, воно вмить змінює настрій, робить людину щасливою або розгубленою. Прикро, коли чуєш як люди спотворюють нашу мову такими словами, яких не знайдеш у жодному зі словників. Чи то нехтуючи, чи то не знаючи мови. Слушно згадати слова М. Рильського:

**Як парость виноградної лози,
Плекайте мову.**

Пильно й ненастанно

**Політь бур'ян. Чистіша від сльози
вона хай буде!**

Той, хто зневажливо ставиться до рідної мови, до рідного народу, не вартий уваги і поваги. І це болить нам, тим, хто любить рідну Україну, рідну мову. Мова служить нам завжди. Щирими словами ми зв'яємося у дружбі, словами ніжними відкриваємо серце коханій людині, словами гострими і твердими, «мов криця», даємо відсіч ворогові. Не можна ходити по рідній землі, не зачаровуючись рідною мовою, не знаючи і не вивчаючи її.

Яричук Н. В., викладач

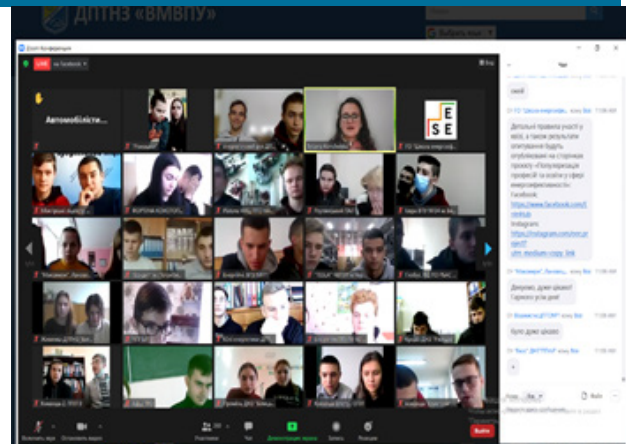
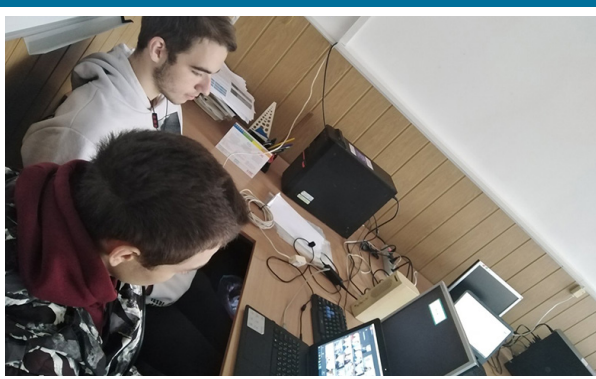
«Поки живе мова – житиме й народ, як національність ... От чому мова завжди має таку велику вагу в національному рухові, от чому ставлять її на перше почесне місце серед головних наших питань»

Іван Огієнко

День української писемності та мови – державне свято, яке щороку відзначається в Україні 9 листопада. Встановлене воно було 9 листопада 1997 року Указом Президента № 1241/97 «Про День української писемності та мови» на підтримку «ініціативи громадських організацій та з урахуванням важливої ролі української мови в консолідації українського суспільства».

За православним календарем — це день вшанування пам'яті преподобно-

ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ – НАГАЛЬНА ПОТРЕБА СЬОГОДЕННЯ!

Електроенергія є невід'ємною частиною нашого життя. Щодня ми, не замислюючись, використовуємо багато побутових електроприладів, не кажучи вже про виробництво. А звідки береться така необхідна нам електроенергія? Чому потрібно раціонально використовувати енергоресурси? А що я особисто зробив для економного використання енергетичних ресурсів?

Ось ці важливі питання порушувались у позаурочних заходах з енергозбереження та енергоефективності викладачами Колісник К.В. та Задорожною Р.А.

«Енергозбереження. Почни з себе!»

Проведено анкетування «Енергозбереження. Почни з себе!» серед здобувачів освіти училища. В опитуванні взяли участь 337 здобувачів освіти. До анкети увійшли такі запитання:

1. Які види енергоресурсів Ви вважаєте найбільш затратними для себе і вашої родини та хотіли б на них зекономити?
2. На вашу думку, на які побутові потреби йде найбільше електроенергії?
3. На Вашу думку, яким чином найкраще зекономити енергію?
4. Які альтернативні (відновлювані) джерела отримання енергії Ви знаєте?
5. Що на Вашу думку заважає поширенню енергозберігаючих технологій та використання енергії альтернативних (відновлюваних) джерел?
6. Як Ви оцінюєте рівень власної обізнаності у питаннях енергозбереження?

7. З яких джерел Ви зазвичай отримуєте інформацію про енергозберігаючі технології та використання альтернативних (відновлюваних) джерел енергії?

8. Я думаю, що загалом населення споживає незначну частину усіх енергоресурсів, що споживаються країною.

Вікова категорія опитуваних здобувачів освіти 16-19 років. Результати анкетування показують, що не всі здобувачі освіти орієнтуються в питаннях енергозбереження. Наприклад на питання «Які види енергоресурсів Ви вважаєте найбільш затратними для себе і вашої родини та хотіли б на них зекономити?» отримали наступні відповіді: електроенергія – 38,7%, газ – 27,8%, теплопостачання – 8,8%, вода – 8,5%, пальне автомобіля – 6,5%, я не економлю – 9,7.

Як видно з отриманих відповідей, більшість здобувачів освіти переймаються питанням енергозбереження, проте 9,7% здобувачів освіти не економлять енергетичні ресурси. Результати проведеного анкетування серед здобувачів освіти вказують на актуальність вивчення питань енергозбереження в сім'ї, училищі та необхідність формування енергозберігаючих навичок.

«Професії в секторі енергоефективності – тренд сьогодення і на майбутнє!»

21 листопада в рамках Всеукраїнського тижня професійної освіти здобувачі освіти групи №4 Волосенко Олександр та Пікалов Дмитро взяли участь у кон-

курсному інтелектуальному заході «Професії в секторі енергоефективності – тренд сьогодення і на майбутнє!» Захід організовано Міністерством освіти, експертами проекту GIZ «Просування енергоефективності та імплементації Директиви ЄС з енергоефективності в Україні» та громадською організацією «Школа Енергоефективності».

У заході взяли участь понад 300 команд учасників з усіх куточків України.

Конкурсна частина заходу проходила у форматі «quiz». Цей цікавий захід дав можливість здобувачам освіти закріпити свої знання в галузі енергоефективності та енергозбереження. Команда нашого навчального закладу за результатами конкурсу посіла 15 місце.

Професійна гра «Енергетичний рух»

Сьогодні важко відокремлювати поняття енергоефективності та енергозбереження, як щось окреме, якщо вони розглядаються на державному рівні. Адже енергоефективність дуже тісно пов'язана з екологією, економікою, енергетикою, поновлювальними джерелами енергії, зміною клімату. Можна сказати, що діє ефект доміно: досягнення енергоефективності у будь-якому секторі тягне за собою позитивні зміни в інших.

З метою привернення уваги до проблем економіки енергії та енергоресурсів, охорони навколишнього середовища, створення мотивації для заощадження ресурсів і енергії, стимулювати інтерес до

наукових досліджень та практичного застосування знань, отриманих в навчальному закладі, було проведено позаурочний захід професійна гра «Енергетичний рух». У заході взяли участь здобувачі освіти групи №35 та 44.

Команди здобувачів освіти з цікавістю брали участь у різноманітних конкурсах, із завзяттям оволодівали новими знаннями та міркували, як у майбутньому зможуть їх використовувати на практиці та робочих місцях.

У ході безкомпромісної боротьби та за допомогою вболівальників перемогу отримала команда групи №35.

Українська молодь – це наше майбутнє і нам треба разом формувати цінності та правильно розставляти пріоритети в питаннях енергоефективності та енергозбереження, виховати у молоді звичку до раціонального використання та економного витрачання енергоресурсів, сформувати бережливе ставлення до природного, соціального та предметно-побутового довкілля, навчити і популяризувати економічні, екологічні та соціальні переваги енергоефективності та енергозбереження.

Сподіваємось, отримані знання під час заходів здобувачі освіти донесуть до своїх знайомих і втілюватимуть в своєму житті.

Колісник К.В., викладач спеціальних технологій

ДОРОГА, ТРАНСПОРТ І ЖИТТЯ

“Пішоходи складають велику частину людства. Пішоходи створили світ. Це вони побудували міста, звели багатоповерхові будівлі, провели каналізацію і водопровід, замостили вулиці й освітили їх електричними лампами. Це вони розповсюдили культуру у всьому світі... І коли все було готово, коли рідна планета набрала порівняно упорядкованого вигляду, з'явилися автомобілісти...”

І.Ільф, Є.Петров “Золоте теля”

Усі ми живемо у світі, де треба дотримуватися певних норм і правил, не виключенням є і правила поведінки на дорозі. Саме дотримання ПДР – це збережене здоров'я та життя людини.

Прояви дорожньо-транспортних пригод та їхніх наслідків стосуються кожного учасника дорожнього руху, адже їхнє виникнення безпосередньо залежить від дотримання Правил дорожнього руху. Збільшення числа транспортних засобів та учасників дорожнього руху підвищує ймовірність аварійності, відповідно й зростає число осіб, які потенційно можуть постраждати в автопригодах.

Вдумаймося: кожні шість секунд аварії на дорогах планети забирають одне життя чи калічать людину. Щодня 3500 людей у різних кутках світу виходять із дому, щоб більше ніколи не повернутись — їх убиває автомобіль...

На мапі світу за числом осіб, які загинули в ДТП наша країна має середній показник, а з числа європейських країн, один з найвищих.

Серед пішоходів і водіїв уже давно йде «негласна війна», каменем спотикання якої є питання – хто ж кого повинен пропускати на дорозі? Позиція пішохода звичайно така: водій зобов'язаний звільнити дорогу, інакше в нього будуть неприємності, особливо якщо перехід вулиці здійснюється в дозволеному місці. Позиція водія не менш оптимістична: якщо пішохід переходить проїзну частину там, де це заборонено, то він є порушником, і ніякої відповідальності за наїзд на нього водій нести не буде. Незважаючи на достатню поширеність подібних поглядів і їх гадану безперечність вони не зовсім правильні.

Якщо звернутися до Правил дорожнього руху, вимальовується абсолютно інша картина. Відповідно до ПДР пішоходам дозволяється переходити проїзну частину по пішохідних переходах, а при їхній відсутності – на перехрестях по лініях тротуарів і узбіч. За відсутності в зоні видимості пішохідного переходу, дорогу,

що має не більше трьох смуг для руху у двох напрямках, дозволено переходити там, де вона добре проглядається в обидва боки, переконавшись у відсутності небезпеки. При цьому визначено, що перевагу перед транспортним засобом пішохід має тільки на нерегульованому пішохідному переході, або при переході дороги на сигнал світлофора або регулювальника.

Однак, згідно з ПДР, навіть там, де перехід дозволений, пішохід може виходити на проїзну частину тільки після того, як переконається у відсутності небезпеки для себе й інших учасників дорожнього руху.

Таким чином, людина, що кинулася на пішохідному переході під машину, є, з погляду закону, порушником. Безумовно, водій зобов'язаний в цій ситуації звільнити дорогу, однак далеко не завжди з раптовою появою пішохода, він устигає вжити заходів для того, щоб уникнути наїзду. Вирішуючи надалі питання про провину водія, суд буде робити висновки з урахуванням висновку експерта про наявність або відсутність у водія технічної можливості зупинити транспортний засіб до контакту з пішоходом. Тому на практиці трапляються ситуації, коли водій, що зробив наїзд на пішохода на пішохідному переході, не несе відповідальності.

Неправильна й думка водіїв про свою безкарність при наїзді на пішохода, що переходить дорогу в забороненому місці. Адже у відповідності до ПДР, при виникненні небезпеки для руху, водій зобов'язаний негайно вжити заходів до

переходив проїзну частину в забороненому для переходу місці, буде основою для залучення водія до відповідальності, якщо з'ясується, що водій мав у своєму розпорядженні технічну можливість запобігти наїзду.

Статистика дорожньо-транспортних пригод за 2020 рік: загальна кількість ДТП – 168107, загинуло людей – 3541 чол., отримало травми – 7641 чол, ДТП з дітьми – 4432 чол., ДТП з велосипедистами – 1768 чол.

Сьогодні уже зрозуміло, що статистика за 2021 рік транспортних пригод не покращиться, а, можливо, буде ще більш жакливою. Майже кожен день на дорогах України трапляються ДТП. Це завжди сильний стрес для її учасників, травмування різної складності, не рідко від отриманих травм потерпілі помирають. Наведемо приклад декількох ДТП, які трапились у 2021 р. у м. Вінниця, Вінницькій області та Україні. ДТП трапились з вини водіїв та пішоходів. Так у квітні трагедія сталася у м. Вінниця Старе місто, вул. Данила Нечая. Двоє друзів їхали на одному електросамокаті на тренування. Під час переїзду пішохідного переходу водій МАЗу наїхав на дітей. Від отриманих травм один хлопчик загинув. У вересні п'яний експрокурор на смерть збив багатодітну матір, яка їхала на скутері, після скоєння наїзду намагався втекти. Аварія сталася близько опівночі. 35-річна жінка поверталась з роботи.

2-є потерпілих померли в лікарні. Під Черніговом загинуло 13 людей, ще 7-ро потерпілих доставлені до лікарні з травмами різної складності. Аварія сталася внаслідок зіткнення пасажирського мікроавтобуса і вантажного автомобіля. Водій вантажного автомобіля порушив правила дорожнього руху виїхав на зустрічну смугу.

Луцьк, у спальному районі, 16-річний кермувальник розважаючись з друзями на швидкості виїхав на пішохідний перехід, внаслідок чого постраждало 6-ро громадян, з яких одна п'ятирічна дитина. У важкому критичному стані 39-річна жінка. Після наїзду водій і двоє його друзів намагались втекти з місця трагедії, їх затримала поліція. У мережі викладене відео, яке знімали юнаки за декілька хвилин до аварії. Малолітній кермувальник досі не мав проблем із Законом. Машина батька, яку взяв без дозволу. На сьогодні порушник знаходиться в СІЗО. Суд найближчим часом обере запобіжний захід, за скоєний злочин передбачається відповідальність, позбавлення волі до 8 років.

У Вінницькому районі «ВАЗ» з'їхав з дороги та в'їхав у дерево. Авто ремонту не підлягає, водій отримав травми не сумісні з життям, помер.

В Іллінцях водій здавав назад, на пішохідному переході через неухважність збив пенсіонерку. Потерпілій 79 років, вона в лікарні.

Тульчин, водій легкового автомобіля Ford SMAX збив жінку-пішохода, жінка переходила дорогу у невстановленому місці. Потерпіла госпіталізована, попередній діагноз – забій головного мозку.

Вінниця, вулиця Князів Коріатовичів, зіткнулися 4 автомобіля. До ДТП призвела неухважність та недотримання інтервалу одним з водіїв. Потерпілих не має. Це лише невеличка частка того, що трапляється на дорогах.

Як би це не банально звучало, але уникнути проблем і водіям, і пішоходам дозволить тільки взаємоповага один до одного. Дорога не терпить зайвих амбіцій і недбалості, тому будьте уважні та взаємно ввічливі.

Згадай перед тим як, перейти дорогу у невстановленому місці, порушити правила дорожнього руху, яка кількість людей лише за один рік в Україні загинули в ДТП, отримали травми і не зможуть вести уже здоровий спосіб життя, а це майже 40 тис. громадян України. Це ціле місто.

Будьте уважні, взаємо ввічливі. Будьте здорові.

Вижга М., викладач, Тютюнник М.М., заступник директора з НВР

зниження швидкості аж до зупинки транспортного засобу або об'їхати перешкоду. Пішохід також підпадає під поняття «небезпека» для водія. Так що наїзд навіть на найнеухважнішого пішохода, що

У грудні на Тернопільщині біля села Лозова пасажирський мікроавтобус зіткнувся з легковим автомобілем. 9 людей травмовано, шестеро з яких було доставлено у лікарні із травмами різної складності.

ДИТЯЧИЙ АЛКОГОЛІЗМ. КУДИ ЙДЕМО?

Чим небезпечний дитячий алкоголізм?

Від спиртного відбувається збій у роботі серцево-судинної системи, що найчастіше веде до тахікардії. Внаслідок незрілості центральної нервової системи відбувається порушення пам'яті, інтелекту, емоційного реагування. З'являється байдужість, легковажність, поведінка дитини вирізняється проявами агресії.

Профілактика підліткового алкоголізму

Важливу роль у профілактиці підліткового алкоголізму відіграють батьки. У першу чергу, починаючи з свого способу життя, значну роль відіграє інформаційно-роз'яснювальна робота. Велике значення має робота соціальних служб серед неблагополучних сімей. Підлітків не можна залишати наодинці з проблемою алкоголізму близьких їм людей, нестійка психіка і невміння впоратися з цією ситуацією може призвести до трагічних наслідків.

Лікування алкоголізму підлітків

Якою б не була причина вживання алкоголю

підлітком, лікування потрібно починати терміново, щоб не допустити ураження молодого організму токсичними продуктами обміну спиртного. Виявлення алкоголізму на ранніх стадіях дає можливість попередити розвиток серйозних ускладнень. Лікування буде успішним, якщо дорослі знайдуть правильний підхід до свого сина чи дочки, звернуть увагу на його проблеми й стануть брати активну участь у їх вирішенні.

Якщо дитина вже залежна від алкоголю, то краще не зволікати і не займатися самолікуванням, а одразу звернутися до фахівця. Лікування проводять в стаціонарі під постійним наглядом лікаря. Дуже корисні заняття фізичними вправами і різноманітними видами спорту.

Пам'ятаймо: молодь – майбутнє країни, і алкоголізм серед підлітків ставить під сумнів це наше майбутнє.

Підготувала Ковальчук Ю.П., майстер в/н та М. Варфоломеева, лікар сімейної медицини

У наш час дуже актуальною є проблема алкоголізму. Дітям здається, що вживаючи алкоголь, нехай навіть слабкий, вони виглядають дорослішими, їх більше поважають однолітки. Але проблема в тому, що у їхньому віці відсутній самоконтроль під час випивки, тому вони часто «перебирають» з алкоголем, доводячи себе до важкого ступеня сп'яніння.

Я ВДЯЧНА СВОЇМ БАТЬКАМИ...

Скільки людей говорять про те, що час минає, про те, що його все менше, але ми розуміємо це лише на мить. Потім ми знову забуваємо і продовжуємо жити, як жили. Тому навіть не знаю, чи варто зараз говорити про те, що ми повинні цінувати час, а особливо – проведений з найдорожчими людьми в житті – батьками.

Абсурдно говорити, що це люди, які люблять нас тільки за те, що ми є, що вони ніколи не зрадять і завжди будуть

вірити в нас, навіть коли ми впадаємо у відчай. Чому немає сенсу про це говорити? Бо всі про це знають, але чомусь забувають ці слова, коли, наприклад, підвищують голос на маму чи починають відповідати грубістю батькові. І, на жаль, з підлітками таке трапляється дуже часто. На жаль, іноді я не можу контролювати свої емоції.

Але ми старіємо і помічаємо, що час плине швидше – і зараз готуємося до випускного вечора після закінчення навчального закладу, і здається, що вчора ми невпевнено пішли до першого класу. А наші батьки потихеньку старіють. Я випадково помітила, що у моєї мами на голові сиве волосся, а батько, здається, чує гірше, але це так важко прийняти, тому що ти все ще відчуваєш, як в їхніх серцях палає вогонь любові та пристрасті. Так, час спливає.

Тому я хочу написати слова вдячності своїм батькам, подякувати їм за підтримку, стриманість, любов, турботу. Я за це дуже вдячна, як і будь-яка дитина

у всьому світі. Я дуже люблю свою родину, свого татка Іщука Михайла Петровича, який працює покрівельником церковних будівель, матусю Іщук Ірину Павлівну яка працює організатором свят, бабусю Лейбук Тетяну Миколаївну, яка працює двірником. Моя бабуся допомагає мені виконувати благородну місію в училищі, (збір пластикових кришок для виготовлення протезів для людей з особливими потребами та збір мукулатури з метою не допущення забруднення навколишнього середовища). Тому в своїй професії вона поєднує приємне з корисним.

Хочу особливі слова подяки сказати своїй бабусі за допомогу в такій великій справі. Хочу також подякувати їй за те, що вона у мене така є, яка щиро радіє моїм перемогам. Пам'ятаю, як вони з мамою приходили на святкові вечори в дитячому садочку, школі, а тепер і в училищі, на яких я виступала. Підтримували мене, я бачила в їхніх очах сльози радості та щастя.

Такі моменти у житті потрібно цінувати і радіти тим, тому що більше таких може і не бути: почнеться доросле життя, сповнене турботами та працею.

Користуючись нагодою, хочу привітати з днем народження свою рідненьку бабуся, у якої день народження 29 грудня.

З днем народження, бабуся! Бажаю ніколи не сумувати. Бажаю кожен день зустрічати з бадьорістю душі. Бажаю цей вік присвятити важливим справам, важливим людям. Бабусю, нехай це свято подарує тобі міцні обійми, теплі слова та бажані подарунки, твій дім буде повен рідних людей, хай душа буде спокійною, а серце не знає болю і смутку. Здоров'я тобі міцного, сил, енергійності, життєрадісності. Нехай твоє життя буде довгим, радісним, щасливим та насиченим. Здоров'я тобі, бабуся, миру та злагоди.

**Майстер в/н Педоренко А.М.
зі слів здобувача освіти групи №29
Іщук Ольги**

СВЯТО РІЗДВА

Свято наближається...
Найзагадковіше
і найчарівніше...

Різдво — одне з найкрасивіших і улюблених свят в Україні. І готуються до Дня народження Христа у нашій країні, у кожній родині з особливим трепетом!

Навіть ті, хто не можуть назвати себе вірянами, із задоволенням готові зануритися в атмосферу вечора: добра, сімейного затишку і віри у краще.

Православні українці святкують Різдво за юліанським календарем — 7 січня. Різдво починається з моменту, коли на небі з'явилася зірка, сповістивши про народження Ісуса. А віфлеємські пастухи, побачивши знак, вирушили до Спасителя з подарунками: ладаном, золотом і миром.

Як дотримуються Різдвяних традицій в Україні?

- За 40 днів до Різдва починається суворий піст, останній день якого припадає на Святвечір.

- 6 січня – у Святий Вечір, вся сім'я збирається вечеряти за столом одразу після появи на небі першої зірки, яку називають Віфлеємською.

- У давні часи трапезу не починали, поки господар будинку не ставив у кутку столу або біля ікон Дідуха – першого або останнього, зібраного солом'яного сніпа із пшениці чи вівса.

- Опівночі з 6 на 7 січня, щоб впустити світле свято в будинок, потрібно відчинити всі двері і вікна.

- 12 пісних страв – ще один знаковий символ торжества за кількістю 12 апостолів. Важливо спробувати кожну, запиваючи узваром. При цьому всі з'їдати не можна: інакше холодильник буде пустувати весь рік.

До закінчення святкової вечері не можна виходити з дому, щоб не впустити

злого духа.

- Святий вечір – ще й поминальний, тому після вечері їжу зі столу не прибирають повністю. Наступного ранку після Святвечора заведено вітатися словами «Христос народився!» – «Славімо Його!».

- Колядки починають співати 7 січня, переодягнувшись у героїв вертепу і відвідуючи сусідні будинки.

- Святки — це різдвяні гуляння. Вони тривають 12 днів після настання Різдва. Це час ворожіння на судженого і різноманітних розваг.

- Вертеп — один з найпопулярніших символів Різдва в Україні. Центральні персонажі в ньому – Марія і Йосип, що схилилися над колицкою з маленьким Христом.

- Другий день Різдва — також велике свято, відзначають Собор Пресвятої Богородиці. 8 січня православні вихваляють Богоматір, яка народила світу Спасителя.

- Найважливіша різдвяна традиція — прощення всіх образ: тільки тоді в душі оселиться мир.

Після Різдва починаються Святки, які тривають аж до 19 січня, коли святкують Хрещення Господнє.

Обов'язково завітайте Різдвяного вечора до батьківської хати. Скільки б страв не було у Святий вечір на вашому столі і якої б сили не була ваша віра, проведіть цей зимовий снічний вечір з тими, хто вам дорогий! Адже найбільше різдвяне диво — знати, що тебе люблять! Зробіть Різдво сімейним і теплим вечором, який зігріє вас теплом родинного затишку і справжньої любові.

Помаз Н. В., викладач зарубіжної літератури

ДЕНЬ ЗАМОВЛЕННЯ ПОДАРУНКІВ ДІДУ МОРОЗУ

4 грудня відзначається дуже цікаве і особливе свято, присвячене Новому року – День замовлень подарунків та написання листів Дідові Морозу.

Це свято присвячене всім, хто вірить у казку! Кожна дитина чекає в цей час подарунку від снігового чарівника. Так, у всьому світі його називають по-різному. В одних країнах це Дід Мороз, в інших - Санта Клаус, є Святий Миколай. У Фінляндії і скандинавських країнах, наприклад, Йоулупуккі, у Франції - Пер Ноель. Неважливо, як його називати, головне, що у час новорічних свят дітлахи, затамувавши подих, чекають подарунків, які витягне з мішка казковий дід.

Новий рік – чудове свято не тільки для малюків, це свято, що робить і нас, дорослих та серйозних, знову дітьми. Ми чекаємо і готуємося, а ще загадуємо найпотаємніші бажання, від усього серця, з вірою у дива.

Зазвичай, саме 4 грудня в багатьох країнах світу пошта починає надавати послуги з відправлення листів Діду Морозу, або відкриваються спеціальні поштові установи, де всі діти і їхні батьки можуть надіслати листа.

Дата для свята обрана не випадково. Наближається Новий рік, все в передчутті чудес і свята, подарунків і сюрпризів, всюди йде підготовка до святкування, прикрашаються ялинки, запалюються святкові вогні... І якраз час загадувати найзаповітніші бажання і писати лист головному чарівникові - Діду Морозу.

Незалежно від того, хто і коли написав листа, Дід Мороз їх читає дуже уважно. Казкова Пошта відповідає на всі листи, головне, щоб було вказано точну зворотну адресу. За їхніми спостереженнями щороку бажання і прохання дітей про подарунки стають все більш нездійсненними. У порівнянні з минулим століттям, коли діти просили ляльку, велосипед, джинси або звірятко, сьогодні їхні запити помітно зросли. Багато хто мріє отримати комп'ютер, айфон, мопед, роликові ковзани, літак... Деякі в листі навіть вказують адресу магазину. Бувають і незвичайні прохання - так, просять високооплачувану роботу для батьків, гарного нареченого сестрі, знайти тата чи маму ...

З прийдешнім 2022 Новим роком! Бажаємо вам радості і тепла. Нехай у вашому домі назавжди оселяться щастя, доброта, взаєморозуміння та взаємоповага.

Нехай ваше життя сповниться яскравими фарбами, а проблеми та невдачі обходять вас стороною. Бажаємо прекрасного настрою на найближчі 365 днів. Нехай 2022 рік принесе вам лише позитивні моменти та приємні події, а все погане — залишиться в минулому році.

ЛИСТИ ДО ДІДА МОРОЗА:

Любий Діду Морозе!

Хочу у тебе дещо попросити. Я хочу побажати своїм близьким і друзям здоров'я. Адже з ситуацією, яка відбувається зараз у світі, здоров'я – найцінніша річ.

Взагалі, я думаю, що щастя не вимірюється дорогими подарунками, тому я не буду їх у тебе просити, попрошу лише одного, щоб мої друзі та сім'я завжди залишались поруч зі мною. Хочу, щоб у нас було більше яскравих та радісних моментів, тому що щастя це і є момент.

Швець А., з.о. групи №25

Дорогий Діду Морозе!

Пишу тобі цього листа, хоч і розумію, що вже доросла і виросла, аби вірити в Діда Мороза. Але іноді хочеться побути малою дитиною і повірити в зимову казку і в зимові чари, які збуваються особливо в такий день, як Новий рік!

Любий Дідусю Морозе! Прошу тебе подарувати в цей Новий рік багато усмішок на обличчі у всіх українців, також хочу, аби всі ми не знали ні хвороб, ні бід, ні зла, якого може заподіяти людська душа. Всім серцем сподіваюсь, що цей Новий 2022 рік стане для всіх нас продуктивним, принесе нам мир та багато радісних новин, які окрилять усіх українців.

З любов'ю, учениця 25 групи і курсу Пенчак Леся

Підготувала Колесник Н.А., майстер виробничого навчання

НОВОРІЧНІ ІСТОРІЇ

Новорічні свята неможливо уявити без пишно вбраної ялинки, прикрашених вікон і сяючих гірлянд. А найголовніше – цю казку можна створити своїми руками!

Напередодні свят здобувачі освіти створили авторські «Новорічні історії» в навчальних кабінетах та лабораторіях. У кожному віконечку можна побачити неймовірні витвори юних майстрів. Здебільшого це витинанки – найпростіші і найбільш доступні прикраси для вікон з паперу. Сніжинки, різноманітні новорічні фігурки, зірочки, тваринки створюють на вікні по-справжньому казкову картину, яку хочеться розглядати знову і знову. А з вулиці це має просто фантастичний вигляд!

Не обійшлося без креативу. Крім витинанок, талановито і вміло розмалювали свої віконечка незвичайними візерунками та малюнками за допомогою зубної пасти, вати та фарби.

А хто не вмів добре малювати, але дуже хотів прикрасити вікна своїми руками, використав різнокольорові наліпки. Не обійшлося без тигра – одного із головних атрибутів свята, адже цей звір – символ Нового 2022 року.

Нехай ця чудова передсвяткова атмосфера додасть життєвих сил, окрилить душу. Здоров'я міцного вам, нашим рідним і близьким! Щастя, любові, тепла домашнього вогнища! Нехай всі ваші заповітні мрії знайдуть крила і здійсняться! З новим роком!

Чорна О., культурорганізатор

Я вважаю, що мені дуже пощастило в тому, що Різдво ми святкуємо ще до Нового року. І для нас це завжди щасливі і радісні емоції та переживання. Приготування до Різдва починається з прикрашання домівки та ялинки, в якому беруть участь усі члени сім'ї. Мама планує роботу, а ми – діти з татом, їх втілюємо і додаємо свої ідеї. Наступним етапом у нас є приготування пісних страв до вечері. І знову ж таки усі члени сім'ї задіяні в цьому процесі.

З першою зіркою на небі настає Святий вечір. Це є таїнство, бо в цей час ми читаємо молитву-подяку за усі благодаті і ласки, які отримуємо від Господа. Під час цього таїнства в нас горить свічка і батько перед споживанням страв роздає усім нам оплаток, що символізує Тіло Христове, а також є символом любові та єдності. Саме споживання їжі розпочинається з куті. Яка має обов'язково солодкую. Після цього вечеряємо і обов'язково телефонуємо бабусям і дідусям.

А саме Різдво розпочинається із заклику: «Христос народився!»

СВЯТО РІЗДВА У МОЇЙ СІМ'Ї

Славимо його!» і обов'язковою службою у Храмі. Повернувшись додому, діти отримують подарунки і розпочинається святкування. До нашого святкового столу завжди запрошуються родичі та знайомі, які з нами розділяють наше свято. Обов'язковим у нашій сім'ї є відвідування бабусь з дідусем з гостинцями і колядками. А також відвідування хрещених батьків похресниками з подарунками та смаколикками. Важливо у різдвяний період давати милостиню як убогим, так і будь-яким людям, що її потребують. Ці приємні події, які відбуваються під час Різдва, залишаються найтеплішими спогадами у наших серцях.

Надкернична Софія, з.о. групи №16

Щороку українці святкують два свята Миколая. Перше – 22 травня, а друге – 19 грудня. Свято Миколая, особливо «зимового», святкують урочисто, запрошують гостей. Святого Миколая люди люблять, бо він захисник усіх бідних і знедолених. Народ про нього склав багато легенд і переказів. У них розповідається, як він боронить людей від стихійного лиха, а особливо, на воді. Всі рибалки мали в своїх куренях образ святого Миколая і брали його з собою, виходячи в море на промисел.

Святий Миколай – другий після Бога

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

заступник людей від усіх проблем та нещастя. Відомо, що все життя він ніс людям Добро і Милосердя. Найбільше люблять і шанують його діти.

Для мене це свято особливе. Я його чекав, як ніхто. Напередодні свята я рахував дні, години. Особливо всі думки були такі: «А що ж мені покладе під подушку святий Миколай?». 18 грудня був для мене найдовшим днем життя, особливо вечір.

Мама каже: «Микиточка вже пора лягати спати!» Я роздягаюся, лягаю, вкриваюся теплою ковдрою і гарно розправ-

ляю подушку. Але все марно: не можу ніяк заснути. І тільки через годину засинаю.

Просинаюся раніше всіх і одразу перевіряю подушку, але ні: подарунка нема. Я починаю насторожуватися. І тут мені мама каже: «А ти у взутті перевіри?» Я одразу кинувся до взуття. Дивлюся у свої зимові, теплі кросівки, а там дві шикарні машинки. Моїй радості немає меж. Ось так і проходив цей особливий день.

Кушнір Микита, здобувач освіти групи №18

ДРУЖБА – НАЙЦІННІШИЙ СКАРБ

На нашу думку, дружба – це безкорисливі стосунки між людьми. Друзі, зазвичай, мають схожі погляди та цілі у житті. Друг – це той, хто зможе безкорисливо прийти тобі на допомогу, йому ти можеш довірити свої секрети і просто довіряти у будь-якій ситуації.

Цікаву інформацію ми знайшли, гортаючи сторінки інтернет. Є різні стадії дружби: від звичайного знайомого до кращого друга. Відрізняються ці стадії різним ступенем довіри та відносин між друзями.

Наприклад: знайомий – це людина, з якою зазвичай ми бачимося рідко. Таким людям не завжди можна довіритись, а кращий друг – це той, з яким ми проводимо більшу частину часу, якому насправді можна довіритись, який не підведе в складних ситуаціях і допоможе за потреби.

У житті все набагато складніше.

Потрібно пам'ятати про деякі моменти, як наприклад: «друзі», що дружать тільки за гроші. Нікому не буде приємно дізнатись, що твій друг – й зовсім не друг. З такими «друзями» навіть спілкуватися не варто.

Від імені одного з авторів цієї статті я розповім, чому ми вважаємо, що дружба – це найцінніший скарб.

Коли ми дружимо, помічаємо, який смачний бутерброд, якщо його розділити на двох, який цікавий фільм, якщо його дивитися разом, як приємно ходити вулицями і спілкуватись на різні теми з другом, який вже розуміє тебе з пів слова. А як стає легше на душі, коли поділитись своїми сумнівами з другом!

Ми знайшли цікавинку в мережі: статистика свідчить: спілкування з друзями зменшує шанс виникнення депресії. Ви колись помічали, що при зустрічі друга ви безпричинно усміхаєтесь? Це значить, що ви насправді раді бачити свого друга або

на думку спадають кумедні моменти, що були у вас.

Про нашу дружбу можна багато що розповісти, все ж таки ми знайомі ще з другого класу. За ці роки з нами сталося багато смішних історій, зараз навіть і не згадаеш. Але все ж таки одна історія мені запам'яталась добре. Прийшли ми якось в гості до Назара: я і ще один наш спільний друг, ми знайшли у нього дома карамельний топінг для тортів, спочатку ми його

просто їли, а потім вийшло так, що ця карамель опинилась у мене на голові, реготали ми тоді сильно. До речі, відмити її було доволі таки важкою задачею.

Також я міг би розповісти про безліч веселих моментів, але відчувати це на собі набагато приємніше, ніж слухати інших. Дружить і майте справжніх друзів: це набагато цікавіше, ніж бути самотнім, повірте!

Назар Новицький і Дмитро Бортник, здобувачі освіти групи №10

ОБЛАСНА СПАРТАКІАДА СЕРЕД УЧНІВ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ

У цьому році, після майже дворічної перерви, нарешті відновились змагання в рамках обласної Спартакіади серед учнів професійно-технічної освіти.

З усім відомим причин (карантинні обмеження), в Україні, як і в усьому світі, багато спортивних заходів було перенесено або відмінено. Наша традиційна Спартакіада також не стала винятком. Учні-спортсмени тренувались у спортивних гуртках, готувались до змагань, але проявити себе не могли. Тому з відновленням спортивних стартів, повністю відновились спортивно-масова робота в навчальному закладі.

Регламент обласної Спартакіади передбачає змагання з шести видів спорту. Це настільний теніс, шахи, волейбол, баскетбол 3х3, футбол та легка атлетика (крос). Навчальний заклад має підготувати і представити збірну команду юнаків і збірну команду дівчат на кожен вид Спартакіади. А по завершенню

останніх змагань, зазвичай це легкоатлетичний крос, підбивають підсумки вже в загальному заліку.

У навчальному закладі давно вже склались традиції спортивної слави. Наше училище завжди було лідером у різноманітних змаганнях серед учнів ПТНЗ, що є результатом кропіткої роботи викладацького складу та самих учнів-спортсменів. Лише протягом останніх 5 років маємо стабільно високі показники на змаганнях різних рівнів з різних видів спорту. Так, в Спартакіаді серед професійно-технічних навчальних закладів області загальний залік серед юнаків та дівчат: у 2015-2016 навчальному році - почесне 3 місце, у 2016-2017 навчальному році - 2 місце, у 2017-2018 навчальному році - найвище 1 місце, у 2018-2019 навчальному році - 2 місце.

У поточному навчальному році наші збірні команди вже встигли виступити у трьох видах програми обласної Спартакіади. У жовтні на нашій базі відбулись обласні змагання з шахів. Першими виступали дівчата: Хоца Яна (учениця групи № 29) та Шевченко Ангеліна (учениця групи № 16), серед 24 команд дівчата посіли достойне 10-те місце, продемонструвавши хорошу гру і витримку. Через тиждень виступила команда юнаків з шахів. Як виявилось, наша зіркова команда. Серед 25 команд наші хлопці вибороли 1-ше місце і стали чемпіонами

Вінницької області. У важких і напружених сутичках Тимчук Денис (учень групи №44) та Петелько Дмитро (учень групи №10) перемогли усіх суперників, піднісши наш навчальний заклад на саму вершину Спартакіади. Паралельно зі змаганнями з шахів відбувалися змагання з настільного тенісу. Збірну дівчат представляли: Шах Ірина (учениця групи №41) та Мусінчак Наталя (учениця групи №25). Дівчата дуже гарно грали, перемогли багато суперниць, але призових місць, на жаль, не здобули, посівши 8 місце поміж 24 команд. Юнаки з настільного тенісу: Дідух Олександр (учень групи №9) та Джаханзєб Шейх (учень групи №15) виступили трохи краще, посівши 7 місце серед 25 команд. Погодьтеся, ці місця, хоч і не призові, але досить високі і престижні. А скільки сил фізичних та моральних докладено знають лиш самі спортсмени та викладачі-тренери, які готували їх до змагань.

Окремо слід відмітити змагання, які відбулись 17 листопада на базі ВПУ сфери послуг міста Вінниці. Це були зональні змагання з волейболу серед дівчат у рамках обласної Спартакіади ПТНЗ. Наша дівоча збірна заслужено посіла 1 місце в своїй зоні і пройшла у фінальну стадію змагань, де позмагається за призові місця Спартакіади.

Дівчата серйозно готувалися до виступу. Тому продемонстрували закономірний високий результат. У дуже непростій та

інтригуючій боротьбі перемогли команди Хмільницького АЦПТО та Вінницького ВПУ сфери послуг, виборовши право виступати у фінальних змаганнях.

Склад збірної команди дівчат з волейболу Вінницького МВПУ: гр. №24 Попова Настя, гр. №22 Патик Аліна, гр. №17 Килимчук Ольга, гр. №16 Казміришина Карина, гр. №12 Галайчук Марина, гр. №25 Мусінчак Наталя, Лук'янчук Оксана, гр. №26 Шкрабій Вікторія.

Команди у зоні були рівними за силою і підготовкою, але завдяки сильному командному духу та волі до перемоги, наші дівчата все ж таки усіх перемогли. Особливо важкою і напруженою склалася гра з волейболістками ВПУ сфери послуг. Програвши першу партію місцевим дівчатам, наші волейболістки зуміли переломити гру на свою користь. Надзвичайне емоційне напруження, часом відчай, часом ейфорію перемоги і справжній командний дух – все це пережили наші дівчата на спортивному майданчику.

Щиро бажаю усім читачам нашої газети міцного здоров'я, добра і щастя, великої наполегливості і наснаги. А спортсменам зичу високих здобутків та перемог у змаганнях на славу нашого ВМВПУ! Нехай Ваш приклад буде поштовхом для масового розвитку фізкультури і спорту, взірцем для всіх!

**Петелько В.В.,
керівник фізичного виховання**

Золоті медалі зроблені не з золота. Вони зроблені з поту, рішучості і рідкісного сплаву, який називається силою волі.

Ден Гейбл

У житті кожної людини раніше чи пізніше виникають ситуації і моменти, коли потрібно прийняти власне рішення або скористатися тією підказкою, що дає життя. Все, що відбувається з нами, більшою мірою залежить саме від нас. Потрібно тільки вміти помічати і аналізувати події навколо себе. Чи згодні ви зі мною?

Кожна людина створює себе сама. Все залежить від волі, рішучості та прагнень. Ми проходимо шлях від постановки мети, роботи над собою для її досягнення і, в результаті, досягаємо чи не досягаємо тієї вершини, яку бажали підкорити.

Але створити себе не так легко... Хочу познайомити вас із першокурсниками,

ВОЛЯ, РІШУЧІСТЬ І МЕТА...

здобувачами освіти групи 10: Дмитром, Денисом і Андрієм. На перший погляд, це звичайні хлопці, які мають свої бажання, власні погляди, поведінку. Але якщо поцікавитись їхніми інтересами поза навчанням, то можна глибше зрозуміти, чим вони живуть, чого прагнуть і якими шляхами досягають своєї мети. Всіх трьох хлопців поєднує одна улюблена справа — спорт. Вони професійно займаються греко-римською боротьбою.

Це цікавий вид спорту, корені якого сягають ще Стародавньої Греції. Від цього і назва пішла — греко-римська боротьба. Ще в 1896 році в Афінах на перших Олімпійських іграх греко-римська боротьба була включена до програми, і з тих пір цей вид спорту є олімпійським.

Я спитала хлопців, що було поштовхом в їхньому житті, коли вони розпочали займатися цим видом спорту.

Розповідає Денис:

— *Моє перше знайомство з греко-римською боротьбою відбулося ще в*

дошкільному віці, а саме коли мені виповнилось 5 років. Мій перший вчитель, тепер наставник, — це мій рідний дядько, який запропонував мені просто подивитися, як інші борються. Потім я спробував сам і мене захопив цей вид спорту. І до сьогодні я ним займаюсь.

— *Боротьба — це довгі роки тренувань, навчань та фізичного навантаження. Беручи участь у змаганнях, я об'їздив майже всю Україну. Був також і за кордоном: Хорватія, Литва, Молдова. Були успіхи і перемоги, були поразки і розчарування. Я пам'ятаю, як колись у дитинстві приїхав із змагань, в яких я програв. Тоді мої рідні сказали: програві — це теж боротьба, тренуйся і все вийде! Я не шкодую, що обрав саме цей вид спорту, а навіть радий цьому. Дякую моїм тренерам за навчання! Всі мої заслуги та нагороди — це їхня велика праця. Дякую моїм рідним за підтримку і розуміння мене!*

Розповідає Дмитро:

— *На мою думку, спорт — це гасло, яке палає у серці людини. Не знаю, вірите чи ні, але спортсмени відчувають те, чого не може відчути проста людина. Я з 6 років за-*

ймаюсь греко-римською боротьбою. Наразі вона відіграє для мене одну з найважливіших ролей у житті. Це сталося завдяки моему батькові. Одного вечора він сказав мені: «Ти будеш борцем!» і через декілька днів записав мене до спортивної секції. Я почав тренуватись, працювати над собою, докладати зусилля. Після декількох місяців тренувань у мене почало щось виходити. Мені сподобалось, я поступово втягнувся в спортивний стиль життя. Хтось може сказати, що це легко: боротись, тренуватись. Але тільки через те, що бачить тільки п'єдестал переможців, і нічого більше. Насправді, під час усього періоду тренувань та змагань у голові спортсмена іде двобій. І для перемоги на змаганнях людина повинна спочатку перемогти себе самого. Головним суперником в житті для себе є ти сам.

Розповідає Андрій:

— *У моему житті сталося так, що одного разу батько привів мене на спортивний гурток з боротьби. Мене дуже здивував цей спорт, коли я зрозумів всі правила. Це зовсім нелегко поклати супротивника на лопатки та дотриматись всіх правил греко-римської боротьби. Мені дуже подобається ходити на тренування та їздити зі своїми тренерами на змагання. Я навіть маю фото, де стою поруч з самим Жаном Венсановичем Беленюком — багаторазовим чемпіоном світу і Європи, чемпіоном Олімпійських ігор у Токіо у 2020 році. Звичайно, приємно отримувати призові місця, але бувають і поразки, які теж потрібно сприймати спокійно. А найголовніше, у спортивному житті — це навчитися перемагати себе самого.*

Не буває в житті випадковості. Все закономірно. Для досягнення мети потрібні воля і рішучість. Ми обираємо свій шлях свідомо. Ми створюємо самі своє життя і себе.

**Лукашенко М.М., майстер
виробничого навчання**

«У НАС ЄДИНА МЕТА – УКРАЇНА СВЯТА!»

Любіть Україну, як сонце, любіть,
Як вітер, і трави, і води.
В годину щасливу і в радісну мить,
Любіть у годину негоди.

(В. Сосюра, «Любіть Україну»)

Україна — це держава, яка багато чого знала на своєму віку, це край невимовної краси і тяжкої недолі: татаро-монгольську неволю, панування польської шляхти, царський режим та кріпацтво, німецько-фашистську агресію та сталінські репресії. Але упродовж усього періоду існування України народ боровся за волю, за незалежність.

Щасливі ми, що народилися й живемо на чудовій, багатій землі, у славі України. Тут жили ще наші прадіди. Тут — корінь роду українського, що сягає сивої давнини, одвічних добрих традицій, які ми сьогодні відроджуємо.

Людина починається з любові до матері, з уміння любити й шанувати людей. Людина має завжди пам'ятати,

звідки вона родом, де її коріння, глибоко знати історію свого народу, його мову, культуру.

Українці пишуться тим, що їхня Батьківщина не раз переживала дні своєї слави, мужньо переносила найважчі випробування, коли гинули мільйони її дочок і синів. Пізніше вона відроджувалася, виростала з пожарищ і руїн, виховувала нові покоління закоханих у рідну землю лицарів правди і волі.

Для мене Україна — втілення краси всієї землі. Я люблю рідну природу. Мені подобається дивитися на блиск ранкової роси на траві, слухати шум гаїв, спів пташок. У таку хвилину забуваються всі негаразди, наче потрапляєш у чудову казку. Хочеться жити, творити, кохати.

Зараз український народ буде вільну незалежну державу. І якою буде Україна, багато в чому залежить від нас. Я вважаю, що патріот — не той, хто вмів виголошувати пишні фрази, а той, хто своєю щоденною працею множить багатства рідної землі, прикрашає, перебудовує свою Батьківщину.

І коли я думаю про рідний край, то вірю, що тут завжди шумітимуть верби й тополі, цвістимуть вишні, пишатиметься червона калина. Наш працелюбний народ здолає всі труднощі. Україна буде багатою, розвинутою, демократичною державою.

Зарічна Валентина, з.о. гр.№7

УКРАЇНА — СЕРЦЕ ЄВРОПИ

Україна є однією з наймолодших демократій, але найдавніших націй світу

Вільям Клінтон

«Україна — серце Європи»... Цей вислів знає кожен, та не кожен замислюється, що він означає. Що маєє на увазі: чи то географічне розташування нашої держави, чи то популярність її серед європейських народів, чи то національний характер пересічного українця?

Насамперед наша Вітчизна є європейською країною не тому, що її територія — центр Європи, а тому, що українці здавна сповідують ті принципи свободи й незалежності, які притаманні багатьом народам інших держав. Варто згадати лише окремі події історії, щоб переконатися в цьому: утворення й розквіт Запорізької Січі з її вільнолюбними традиціями, народний бунт проти кріпацького устрою, репресій радянських часів, боротьба проти численних утисків мови та культури... Усього й не перелічити.

Та найбільш яскравим фактом, який підтверджує думку про схильність українців до незалежного існування, є подія 1991 року, коли наш народ заявив про своє прагнення самому вирішувати долю Батьківщини, будувати сильну соборну країну, мати єдину державну мову — українську. Тому сміливо можна стверджувати, що ми європейці не завдяки географічному розташуванню, а завдяки національному самоусвідомленню, прогресивності, патріотизму. Проте вважати, що назву «європейський народ» здобуто лише через притаманні нам риси характеру, теж неправильно. Сучасні суспільно-політичні процеси української держави також указують на її європейську спрямованість. Недарма відчутна орієнтованість нашої економіки, освіти, медицини на кращі досягнення інших держав. А утвердження свободи слова, вільний розвиток демократії в Україні доводять: ми — європейці. Та не треба думати, що ми забули Шевченківське «...свого не цурайтесь». Українці, будучи європейською нацією, завжди пам'ятатимуть про свої національні ідеали.

Довгань І.І., викладач природничих дисциплін

ФУТБОЛ — ЦЕ ПОКЛИКАННЯ

Щорічно до нашого навчального закладу впливається велика кількість першокурсників. Серед них є багато юнаків і дівчат, які захоплюються спортом. Перед викладачами фізичного виховання і керівниками спортивних секцій стоїть нелегка задача — знайти ті «зірочки», які потім будуть гідно представляти ВМВПУ на змаганнях різних рівнів: від училищних до всеукраїнських.

Усім відомо, що «спортом №1» в Україні є футбол. У ДПТНЗ «ВМВПУ» цьому виду спорту приділяється значна увага. З учнями протягом всього навчального року проводяться різноманітні змагання та турніри. Уже на початку навчального року була проведена першість училища серед навчальних груп. Метою цього змагання було поповнення збірної училища гравцями.

За жеребом турніру, у першій грі зустрілися команди груп № 41 та №10. Із перших хвилин матчу учні групи №41 захопили ініціативу і забили два швидких голи. Однак, ще до перерви учні групи №10 встигли забити гол, і на перерву команди пішли з мінімальним розривом.

Початок другої половини матчу почався аналогічно: знову команда групи №41 усіма силами пішла в атаку і зуміла забити третій м'яч. Після цього гра на полі вирівнялась. За п'ять хвилин до кінця капітан команди групи № 41, сильним ударом з далекої дистанції змусив капітулювати кіпера групи №10, скоротивши тим самим рахунок знову до мінімуму. До кінця гри рахунок так і не змінився — 3:2 на користь команди групи №10.

У другій грі зустрілися команди учнів груп №18 та №45. Матч завершився з рахунком 3:0 на користь учнів групи №18.

Моргун Р.В., викладач

Збройні сили України — військоове формування, на яке відповідно до Конституції України покладаються завдання з оборони України, захист її суверенітету, територіальної цілісності та недоторканності. Структурно поділене на 3 види та 2 окремі роди військ/сил.

Збройні сили України забезпечують стримування збройної агресії проти України та забезпечують відсіч їй, охорону повітряного простору держави та підводного простору у межах територіального моря України, а також беруть участь у заходах, спрямованих на боротьбу з тероризмом.

З'єднання, військові частини і підрозділи Збройних сил України відповідно до закону можуть залучатися до здійснення заходів правового режиму воєнного і надзвичайного стану, боротьби з тероризмом і піратством, посилення охорони державного кордону, суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні і континентального шельфу України та їх правового оформлення, протидії незаконним перевезенням зброї, наркотичних засобів та психотропних речовин, ліквідації надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру, надання військової допомоги іншим державам, а також брати участь у міжнародному військово-співробітництві, міжнародних антитерористичних, антипіратських та інших міжнародних операціях з підтримки миру і безпеки на підставі міжнародних договорів України та в порядку і на умовах, визначених законодавством України.

Лондонський Міжнародний інститут стратегічних досліджень у своєму виданні The Military Balance 2021 року зазначає, що Збройні сили України налічують 209000 військовослужбовців, з яких 145000 у Сухопутних військах, 11000 у ВМС, 45000 у Повітряних силах, 8000 у Десантно-штурмових військах, невідома кількість у Силах Спеціальних операцій. Сухопутні війська мають на озброєнні 858 танків, 1184 бойових машин піхоти, 622 бронетранспортери і 547 розвідувальних бронемашин, 1818 одиниць артилерії, 90 тактичних ракетних комплексів, 35 ударних і 23 багатоцільових гелікоптерів. Військово-морські сили мають на озброєнні 1 фрегат і 10 військових суден меншого класу. Українська авіація налічує

ЗБРОЙНІ СИЛИ УКРАЇНИ

71 винищувач, 14 бомбардувальників, 31 штурмовик, 29 транспортних літаків. Зенітні війська нараховують 250 комплексів С-300, 72 комплекси ЗРК «Бук», і деяку кількість С-125.

«За Україну, за її волю!» Гасло Збройних сил України. Що це для тебе? Україна у якій проживає 32 млн. громадян та її Збройні сили — 250 тис. Хто ці люди? Збройні сили України формуються за змішаним принципом: строкова служба (18 місяців) та служба за контрактом (перший на 3 роки).

30 років триває реформа ЗСУ. Перше — це відмова від строкової служби...

Вам на 8 році неоголошеної війни зі сторони РФ приймати рішення: стати у ряди захисників чи бути спостерігачем, якого захисники боронять від підступного ворога.

Якщо тобі 18 років і ти маєш громадянську позицію, знаходи своє місце у лавах національного спротиву. Ваші батьки піклуючись, захищаючи, оберігаючи вас іноді обмежують, стримують вас. Але вам випускникам, що вміють працювати не тільки розумово, але і власними руками — будувати власний дім. Незалежну, квітучу, вільну — Україну! Нашу Україну, якій ми дамо раду.

У нашому закладі освіти поєднуються добрі традиції Українського козацтва та сучасні інформаційно-комунікативні технології. Ворог не буде чекати завершення реформ, які роблять нас сильнішими, але наша готовність дати відсіч може допомогти нам виграти час для їх завершення.

Поруч із тендітними панянками у тирі Вінницького МВПУ отримують вишкіл досвідчені чоловіки. Загартування власної волі, перевірка на витривалість — все це доступно для тебе завдяки співпраці з громадськими організаціями та формуваннями, представниками ЗСУ. Навчений — озброєний.

У кожній навчальній групі є здобувачі освіти, для яких ЗСУ — не порожній звук тому, що їхні батьки, брати чи сестри проходили службу у ЗСУ, були учасниками АТО, є учасниками ООС.

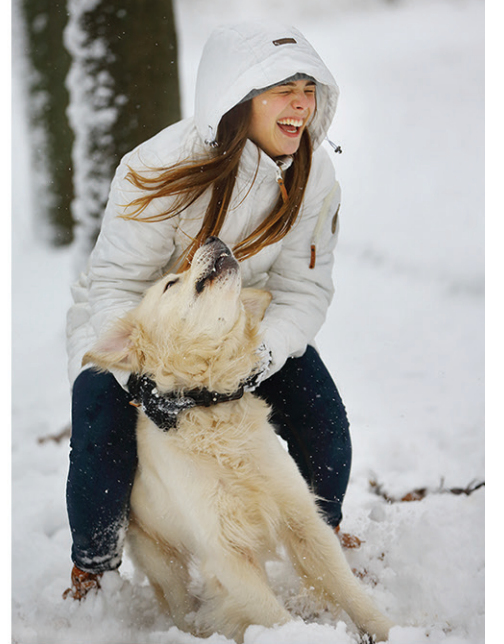
6 грудня 2021 року 30 років нашим Збройним силам — Збройним силам України. Слава Україні! Героям слава!

Військовий керівник
Фенев О.

СВІТ ЧЕРЕЗ ОБ'ЄКТИВ

Фото надані Семеновим О.В., майстром виробничого навчання, Гордійчук Оксаною та Стіцар Тетяною, здобувачами освіти групи №22

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та
засновник: ДПТНЗ
«ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 61-23-32
Ціна: договірна

Головний редактор: Тютюнник М.М.
Літературний редактор: Ластівка І.В.
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
Березюк Л.В., Гнатюк О.М., Расулова Т.М.
та члени учнівського самоврядування.
Фотокореспонденти:
Пугач І.О, Турченкова Т.В., Чемес О.С, Семенов О.В.
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5, Т: (0432) 61-23-32

Статті публікуються у порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів
відповідають за добір і точність наведених
фактів і даних, інших відомостей.
Редакція залишає за собою право редагу-
вати та скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не поверта-
ються.
Думки авторів публікацій не завжди
збігаються з точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замов.№21 75 05
Тираж: 1000 шт